

Міністерство освіти і науки України

**Дніпропетровський національний університет
залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна**

ТОВ «НВП «Укртранскад»

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

**Міжвузівської студентської науково-практичної конференції
«Міжкультурна комунікація на початку XXI століття»
(24.11.2016 р.)**

ТЕЗИСЫ ДОКЛАДОВ

**Межвузовской студенческой научно-практической конференции
«Межкультурная коммуникация в начале XXI века»
(24.11.2016 р.)**

THE REPORTS

**of the university students scientific and practical conference
«Intercultural communication in the beginning of the XXIst century»
(24.11.2016 p.)**

Дніпро – 2016

Міжкультурна комунікація на початку ХХІ століття [Текст]: тези міжвузівської студентської науково-практичної конференції. Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна. – Дніпро : Дніпропетр. нац. ун-т залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна, 2016. – 46 с.

У збірнику представлені тези міжвузівської студентської науково-практичної конференції «Міжкультурна комунікація на початку ХХІ століття», яка відбулася 24 листопада 2016 р. у Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна.

Тематика збірника охоплює результати наукових досліджень щодо теоретичних напрямів та практичних результатів аналізу проблем міжкультурної комунікації на початку ХХІ століття.

Збірник призначений для науковців, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів, студентів та широкого кола читачів.

Тези доповідей друкуються мовою оригіналу без редакційної правки.

ЗМІСТ

Ахмедов Е.С.о. Формування професійних якостей майбутніх юристів у процесі вивчення іноземних мов.....	4
Andrew Varenyk, Boghdan Artiushenko The evolution of effectiveness of cross-cultural communication.....	5
Гулак М.Р. The true manhood conceptualization of masculinity as a source of modern social problems.....	6
Гурский Е.С. «Черный понедельник»: опыт Польши в решении ситуации с абортами.....	8
Давиденко М.Ю. Роль технологий в межкультурной коммуникации.....	10
Данилюк А.В. Особливості мовної поведінки чоловіків і жінок.....	11
Иващенко Анна BBC's adaptation of «War and Peace». TV version vs the original text.....	13
Курняк Кристина Історичні аспекти міжкультурної комунікації на прикладі проекту «Німці Дніпра».....	15
Mahaieva Mariia Moral values of contemporary youth.....	16
Мнацаканян Марія Роль прийняття християнства у приєднанні Київської Русі до спільноти християнських країн.....	18
Огурцова И.В. Иностранный язык в профессиональной деятельности как средство межкультурной коммуникации.....	20
Пулинец О.В. Современные подходы к пониманию понятия «физическая культура». Состояние проблемы.....	21
Радкевич Т.О., Чуприн І.В. Розвиток міжнародної комунікації в умовах глобалізації сучасного світу.....	24
Радкевич Т. О., Оксененко В.В. Моральні цінності як проблема сучасності.....	25
Радкевич Т. О., Баскакова К. О. Самоосвіта в контексті становлення особистості: міжкультурний досвід.....	26
Сокол Инна Межкультурная коммуникация на примере рассказа У.С. Моэма «Непокоренная».....	29
M. Soromlya, A. Smetanenko Cross-cultural perspectives.....	31
Струкова І.Г. Розвиток професіоналізму майбутніх юристів: комунікативний підхід.....	33
Черненко Оксана Гендер і міжкультурна комунікація.....	34
Khomiakova Olena Phraseological units with the designation of money in English and Ukrainian languages as a problem of cultural linguistics.....	36
Уманець О. Специфіка етноспецифічних особливостей у протокольних промовах Барака Обама.....	38
Gleb Stratiy Apprendre la langue française.....	39
Anna Ivashchenko Les francophones en forte progression dans le monde.....	40
Alina Skopenko Comment garder la motivation sur la duree pour apprendre une langue.....	42
Репп Л. В. Ways of translating gastronomic realia in Ukrainian folk tales.....	43

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Ахмедов Е.С.о., студент 5-го курсу групи М-ЮД-621

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Знання іноземних мов – це ключ до успіху в сучасному світі, де спілкування іноземними мовами та обробка величезних обсягів інформації набуває все більшого значення. У процесі євроінтеграції України на сьогодні це дуже важливе питання яка постає у всіх сферах.

Мова в діяльності юриста виступає як носій інформації і як засіб впливу. Вплив за допомогою мови буває різних типів: вплив людини на людину, людини на групу осіб та людини на аудиторію

Усне мовлення є головним інструментом спілкування. З її допомогою безпосередньо здійснюється комунікативна і управлінська діяльність. Для усного мовлення важливо, щоб співрозмовники чули і бачили один одного. Дослідження показують, що у людини, яка слухає співрозмовника, не бачачи його, сприйняття різко знижується.

Взагалі вивчення будь-якої іноземної мови розкриває перед нами нові можливості, робить багатшим наш духовний світ. Володіючи іноземною мовою, людина автоматично переходить на вищий соціальний ступінь, оскільки стає конкурентоспроможним претендентом на високооплачувану посаду. Як відомо, в умовах розширення сфер співробітництва з зарубіжними партнерами надзвичайно актуальною стає здатність спілкуватися з іноземними колегами. Відповідно, одним із найважливіших елементів професійної компетентності майбутніх юристів є володіння іноземною мовою на рівні, доступному для сприйняття співрозмовника.

Юристу необхідно на високому рівні володіти фаховою термінологією, адже її досконале знання, доцільне застосування в галузі юриспруденції є запорукою успішної професійної діяльності. Показниками сформованості культури мовлення є правильність, точність висловлювань, якість і доступність викладу, чистота і виразність мовлення, багатство мовних засобів, доречність висловлювань, відсутність «слів-паразитів», різноманіття лексики, логічність, стилістична довершеність. Висока комунікативна обізнаність правовика формується в умовах навчальної діяльності й розрізняється як інтегральна якість, що об'єднує особистісні та професійні параметри.

Зростаючі зовнішньоекономічні юридичні контакти посилюють значення оволодіння іноземною мовою, оскільки гарантує професійне спілкування, ділове листування, ведення переговорів та неофіційних бесід, що посилюватиме ефективність правових контактів. Тому в процесі вивчення іноземної мови студентами вищих навчальних закладів вирішуються не лише освітні завдання, а й формуються професійно значущі якості.

Слід зазначити, що формування професійних якостей студентів в процесі вивчення іноземної буде ефективним, якщо найповніше враховувати не лише наявний рівень особистісного розвитку студента, а й перспективи професійного становлення; передбачати можливі комунікативні складнощі і попереджувати їх добором посильних завдань для групової та індивідуальної роботи.

Отже, можна стверджувати, що професійно-орієнтоване навчання іноземної мови дозволяє організувати активну взаємодію всіх учасників процесу спілкування, за якого відбувається взаємозбагачуючий обмін аутентичною, професійно значущою інформацією іноземною мовою та набуття вмінь професійного спілкування

THE EVOLUTION OF EFFECTIVENESS OF CROSS-CULTURAL COMMUNICATION

*Andrew Varenyk, Boghdan Artiushenko, K.M. Pererva
Dnipropetrovsk National University of Railway Transport named after
Academician V. Lazarian*

Typically anthropologists and social scientists tend to study people and human behaviour among exotic tribes and cultures living in far off places rather than do field work among white-collared literate adults in modern cities.

Advances in communication and technology and socio-political changes started transforming the modern workplace although there were no guidelines based on research to help people interact with other people from other cultures. To address this gap the discipline of cross-cultural analysis or cross-cultural communication arose. The main theories of cross-cultural communication draw from the fields of anthropology, sociology, communication and psychology are based on value differences among cultures.

The popular 'Iceberg model' of culture consists of visible and invisible components. Visible components are words, tonality, body language and gestures.

Deep structure is formed by beliefs, values, biases, prejudices, experiences, fears, dreams and feelings.

There are five intercultural dimensions: individualism, uncertainty, masculinity/femininity, long-term orientation, short-term oriented societies

Individualism is the degree according to which individuals are integrated into groups.

Uncertainty. Avoidance indicates to what extent people feel either uncomfortable or comfortable in unstructured situations.

Masculinity/Femininity. Masculinity versus femininity, refers to the distribution of emotional roles between the genders.

Long-Term Orientation. Long term oriented societies foster pragmatic virtues oriented towards future rewards, in particular saving, persistence, and adapting to changing circumstances.

Short-term oriented societies foster virtues related to the past and present such as national pride, respect of tradition, preservation of «face» and fulfilling social obligations.

The key to effective cross-cultural communication is knowledge. First, it is essential for people to understand the potential problems of cross-cultural communication, and make a conscious effort to overcome these problems. Second, it is important to assume that one's efforts will not always be successful, and adjust one's behaviour appropriately. For example, one should always assume that there is a significant possibility that cultural differences cause communication problems, and be willing to be patient and forgiving, rather than hostile and aggressive, if problems are developed. One should respond slowly and carefully in cross-cultural exchanges.

An effective communication strategy begins with the understanding that the sender of the message and the receiver of it are from different cultures and backgrounds. Of course, this introduces a certain amount of uncertainty, making communications even more complicated.

Without getting into cultures and sub-cultures, it is perhaps most important for people to realize that a basic understanding of cultural diversity is the key to effective cross-cultural communications. Without necessarily studying individual cultures and languages in detail, we must all learn how to communicate better with individuals and groups whose first language, or language of choice, does not match our own.

For native English-speakers, it is fortunate that English seems the very language for the widest audience. However, even for native English speakers, cross-cultural communication can be an issue: just witness the mutual incomprehension that can sometimes arise between people from different English-speaking countries.

Successful cross-cultural communication depends on the same skills we use to write clearly: we must spend the time required to understand our audience, identify our assumptions, and determine whether the audience shares those assumptions. When they don't, we can make our assumptions explicit or choose a different approach so the audience shares our understanding. Some of the assumptions we make are cultural, others are linguistic, and others combine aspects of both. But all these assumptions arise from the same root: even when we're communicating with someone from our own culture who knows us well and shares our language, they exist in the separate world of their own mind. It's the gap between those worlds that creates different assumptions and different interpretations of the world.

THE TRUE MANHOOD CONCEPTUALIZATION OF MASCULINITY AS A SOURCE OF MODERN SOCIAL PROBLEMS

Студент: Гулак М.Р.

Научный руководитель: Билан Н.И.

In gender studies, hegemonic masculinity is part of R.W. Connell's gender order theory, which recognizes multiple masculinities that vary across time, culture and the individual. Hegemonic masculinity is defined as the current configuration of practice that legitimizes men's dominant position in society and justifies the subordination of women, and other marginalized ways of being a man.

Hegemonic masculinity has impacted both conflict and international relations, serving as a foundation for militarism. Charlotte Hooper discusses how US foreign policy, following the Vietnam War, was seen as a way of bolstering America's manhood. It was believed that the Vietcong, often categorized «as a bunch of women and children», had humiliated and emasculated America. In order to regain its manhood – both domestically and internationally – America needed to develop a hyper-masculinized and aggressive breed of foreign policy. Hooper also discusses the idea that since the international sphere is largely composed of men, it may greatly shape both «the production and maintenance of masculinities». War, then, exists in a unique feedback loop whereby it is not only perpetuated by hegemonic masculinity, but also legitimates masculinity. Hooper discusses how military combat has been fundamental to the very composition of masculinity «symbolically, institutionally», and culturally through body shape. Moreover, Hooper discusses how women are seen as life givers, while men are believed to be life takers. As a result, men can only exist as men if they are willing to charge into war, thereby expressing their «enduring 'natural aggression'». Furthermore, this perception also explains the traditional «exclusion of women from combat», while furthering the myth «that military service is the fullest expression of masculinity». This has troubling implications for the continuation of war, and for the enshrinement of masculine norms. Hooper also ideates about the instillation of militarized masculinity in boys, discussing how military service is a «rite of passage» for young men. As such, «war and the military represent one of the major sites where hegemonic masculinities» are formed and enshrined. Militarized hegemonic masculinity has also impacted perceptions of citizenship as well as the LGBT community. Conscription is fairly common throughout the world, and has also been utilized in America during key conflicts. The majority of men expect conscription to be the price of adult citizenship, but religious objectors and homosexuals have been largely excluded from this. These restrictions have led to the perceived subordinate status of these groups, and their subsequent exclusion from full citizenship, in the same fashion that women have been excluded. This is reflective of the notion that men unable to, or unwilling to fight for their country are more effeminate, as they are breaking with hegemonic norms. The perceptions that homosexuals are unfit for service, and that women have a responsibility at home, is reflective of the heteronormative nature of the military. The institutional composition of the military, itself, reinforces this hegemony through the armed branch's subordination to a «dominating and organizationally competent» branch. Essentially, there is an armed wing, which is masculinized through conflict, and there is a dominating branch that is masculinized through power. The hierarchical

nature of the military is used to enforce, replicate, and enhance hegemonic masculinity. Male rape is especially prevalent in male dominant environments, such as in the military and prison. In a popular 2014 GQ article titled «Son, Men Don't Get Raped», nearly 30 sexual assault survivors come forward to discuss rape in the military. According to the Pentagon, thirty-eight military men are sexually assaulted every day (Penn). The majority of the victim's stories involve a highly ranked perpetrator, such as senior aides, recruiters, or sergeants, which are positions that young soldiers look up to. Some victims describe being weaker than the attacker and physically unable to stop the rape, while others felt too mentally dominated to speak up. Either way, the men were met with defeat and emasculation. In the article, James Asbrand, a PTSD psychologist explains, «The rape of a male soldier has a particular symbolism. 'In a hyper masculine culture, what's the worst thing you can do to another man?' Force him into what the culture perceives as a feminine role. Completely dominate and rape him» (Penn). Asbrand refers to the military as a hyper masculine environment, which is consistent with its media portrayal. Joining the army is considered a noble act for men, which military movies, advertisements, and video games reinforce. Because of this, it is no surprise that recruits would likely embody stereotypical masculine personas, and therefore contribute to an environment of competition.

This problem is yet to be solved and legally settled.

«ЧЕРНЫЙ ПОНЕДЕЛЬНИК»: ОПЫТ ПОЛЬШИ В РЕШЕНИИ СИТУАЦИИ С АБОРТАМИ

Гурский Е.С.

Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта имени академика В.Лазаряна

Проблема аборт – одна из самых актуальных проблем человечества в настоящее время. Общеизвестно, что здоровье ребенка полностью зависит от здоровья его родителей, течения и исхода беременности, а также родов. Проблема абортов наглядно иллюстрируется тем, что каждый год 500 000 женщин мира умирают от возникнувших осложнений, которые связаны с беременностью. Это число существенно превышает число жертв СПИДа.

В наше время существует два основных мнения относительно аборта: одни считают его приемлемым, другие же становятся в позицию абсолютного несогласия с искусственным прерыванием беременности.

Ежегодно, согласно информации Всемирной организации здравоохранения, на искусственное прерывание беременности решаются более 46 миллионов женщин. 40% из них изъявляют собственное желание, остальные идут на аборт по медицинским показателям или в силу жизненных обстоятельств.

Количество абортов в мире постепенно, но снижается. Это существенный плюс. Однако врачи столкнулись с серьезной проблемой – криминальные аборты. Их число неумолимо растет. Прежде всего, на

незаконные операции решаются жительницы стран Южной Америки и Африки, во многих из них аборт находится под запретом.

Сегодня статистику аборт по странам трудно назвать объективной – во многих из них даже не ведется учет из-за официального запрета. И все же: самая высокая статистика аборт отмечена в странах Азии; далее идет Восточная Европа; на Северную Америку приходится 21% подобных операций; на Западную Европу – около 16%.

В Украине показатели искусственного прерывания нежелательной беременности за последнее десятилетие существенно изменились. В советские времена число аборт достигало почти миллиона, в 1995м – 740 тысяч аборт, в двухтысячном – 430 тысяч. За последнее десятилетие наблюдается позитивная динамика сокращения случаев прерывания беременности. Следует отметить, что, хотя процент осуществления аборт ощутимо снизился, но все равно в Украине показатели численности аборт на 1000 новорожденных одни из самых в Европе.

21 сентября, в польском Сейме в первом чтении был принят законопроект, инициированный ассоциацией «Право на жизнь» («Pro – Prawo do Życia»), консервативным институтом правовой культуры Ordo Iuris, поддержанный правящей консервативной партией PiS («Право и справедливость») и католической церковью.

Законопроект был подготовлен группой «Остановим аборт» и поддержан 450 тыс. подписями. Он предусматривал уголовную ответственность в виде лишения свободы на срок от 3 месяцев до 5 лет по отношению к женщинам, которые сделали аборт, медперсоналу, который помог в его проведении, и тем, кто склонил женщину к прерыванию беременности и абсолютный запрет на прерывание беременности независимо от возможных последствий.

В связи с попыткой принять данный законопроект, в Польше прошли акции протеста, большую часть участников которых составили женщины. Желая не допустить принятия закона в целом, 3 октября десятки тысяч полек вышли на улицы по всей стране, чтобы отстоять свои права.

Данная акция имела условное название «Черный понедельник», так как участницы демонстрации были одеты в черное – в знак траура по своим репродуктивным правам. Знаком протестов стала вешалка, которая является символом нелегальных аборт. Когда-то именно проволочные вешалки женщины использовали, чтобы самостоятельно избавиться от нежелательной беременности.

Накануне голосования правительство заявило, что массовые протесты против принятия законопроекта, которые в понедельник прошли в нескольких польских городах, послужили поводом «для размышлений». И то, что проект о запрете аборт в итоге не приняли, протестанты ни в коем случае не считают своей победой.

Ни для кого не секрет, что польское правительство оказалось перед дилеммой из-за данного законопроекта. С одной стороны, власти могут потерять поддержку в лице «католических сторонников», а с другой – вызвать серьезный общественный резонанс в случае ужесточения законодательства. Вполне возможно, что правительство будет «тянуть время», пока законопроект будет находиться в парламентском комитете.

РОЛЬ ТЕХНОЛОГИЙ В МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОММУНИКАЦИИ

Давиденко М.Ю., Купцова Т.А.

Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта имени академика В. Лазаряна

С истоков человеческой истории, жесты, как вид коммуникации, являлись доминирующим. Жесты просты и естественны, но, тем не менее, оказываются весьма мощным и специфическим человеческим средством коммуникации. Ученные рассматривают человеческие жесты с функциональной психологической точки зрения, то есть с точки зрения их использования в коммуникации, то их можно разделить на 2 основных типа:

- направить внимание реципиента на что-то в непосредственно воспринимаемом окружении;
- вызвать в воображении реципиента образ чего-то, обычно находящегося вне непосредственно воспринимаемого окружения, изображая действие, отношение или предмет.

Эти два типа соответствуют жестам человекообразных обезьян. Если мы взглянем на историю развития человечества, то заметим, что данный тип коммуникации был актуальным, он по сей день активно используется в повседневном общении, и будет использоваться человекообразными существами. На сегодняшний день это целая наука, название которой кинесика.

Известно, важнейшим достижением человека, позволившим ему использовать общечеловеческий опыт, как прошлый, так и настоящий, явилось речевое общение, которое развивалось на основе трудовой деятельности. Речь – это язык в действии. Благодаря речи, современный человек выражает свои мысли и чувства максимально ярко, дополняя их жестами и мимикой.

Оба вида – вербальной и невербальной коммуникации – представляют собой уникальный, неповторимый способ поистине самостоятельного и независимого социально-культурного взаимодействия людей. Но, вполне очевидно, развитие коммуникации на этом не закончилось: появление первого телефона, радио, телевизора, компьютера и интернета – вот чем занималось человечество 2 последних столетия. На данный момент мы можем поговорить с любым человеком на планете, будь он в Зимбабве, а вы в Днепре. Но, все же это накладывает определенные рамки: знание языка, или

же первобитне общенне жестами, что не даст полноценного понимания. Каков же выход человечество придумало на сей раз?

В последние несколько лет мы наблюдаем взрыв интереса к нейронным сетям, которые успешно применяются в самых различных областях – бизнесе, медицине, технике, геологии, физике. Нейронные сети вошли в практику везде, где нужно решать задачи прогнозирования, классификации или управления. Но разработчики компании Google решили использовать данную технологию для создания универсального переводчика для всех языков, таким образом, восстанавливая миф о Вавилонской башне. Суть затеи в том, чтобы нейронная сеть переводчика, посредством взаимодействия людей по сети Интернет, училась правильно понимать контекст того или иного языка. На сегодняшний день Google translator – одно из самых используемых приложений во всем мире. Данное приложение не только работает с текстом, но и с человеческой речью, что позволяет путешествовать без ограничений, связанных со знанием иностранного языка.

Экспоненциальный рост технологий дает человеку, практически, безграничные возможности для общения: социальные сети, онлайн-игры, различного рода симуляторы поглощают, и поэтому не стоит забывать слова Эйнштейна: «Опасаясь, что обязательно наступит день, когда технологии превзойдут простое человеческое общение. Тогда мир получит поколение идиотов».

ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ ПОВЕДІНКИ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК

Данилюк А.В.

*Дніпропетровський національний університет залізничного
транспорту імені академіка В.Лазаряна*

Відомо, що на стиль комунікативної поведінки впливають типові риси представників тієї чи іншої статі. По-різному говорять не тільки представники різних культур, але чоловіки і жінки. Не можна не погодитись з дослідницею Є. В. Смірною, що спілкування між чоловіком і жінкою – це теж свого роду міжкультурне спілкування. Протилежні характеристики чоловіків і жінок, такі як, наприклад, раціональність, стриманість перших і емоційність останніх, продиктовані не біологічною приналежністю, а скоріше духовною, до тієї чи іншої статі. Вона розглядає відмінності між фізіологічним і духовним станом у таких англійських словах sex «стать» і gender «гендер». Як вказано у сучасному філософському словарі, стать (sex) – це термін, який позначає анатомо-біологічні особливості людей, на основі яких люди визначаються як чоловіки або жінки.

А Нікітіна А.С. дає наступне визначення: «Гендер (gender) – сукупність мовних, особистісних особливостей, що відрізняють чоловіків і жінок, що піддаються впливу культури, в духовному плані».

Розглядаючи вплив гендерного аспекту на мовлення індивіда, слід зазначити, що дані про чоловіче та жіноче спілкування не можна вважати

єдино вірними з багатьох причин. Однак, дослідження багатьох вчених таких як: Іванцова М., Земская Е.А., Кавінкіна І., Маслова В., підтверджують існування відмінностей в мові чоловіків і жінок, так як гендерний аспект впливає на мову індивіда.

Велика кількість особливостей впливає і на сприйняття світу представниками протилежних статей. Багато чоловіків сприймають світ як окрема людина в ієрархії суспільного устрою, в якому він стоїть вище або нижче інших. У подібному світі, як цілком слушно зазначає Д. Таннен, розмови зводяться до переговорів, в яких люди намагаються досягти кращого положення, зберегти його наскільки це можливо і захистити себе від спроб інших принизити або зневажати. Життя, таким чином, являє собою суперництво.

Жінки ж в основному сприймають життя як окрема особистість в структурі взаємних зв'язків. В їхньому світі розмови нагадують переговори, спрямовані на досягнення ще більшої близькості. Вони намагаються захиститися від спроб інших відштовхнути їх. Життя, таким чином, являє собою прагнення зберегти близькі відносини і уникнути самотності. Таким чином, близькість є ключовим словом у світі зв'язків, де кожна людина веде переговори в душі дружніх взаємин. Вже з самого дитинства жінки вчаться вести розмову-спілкування (rapport talk), тобто вчаться бути доброзичливими, висловлювати співчуття. Для жінок розмова є засобом зближення і порозуміння. У зв'язку з цим вони задають більше питань.

Щодо чоловіків, то вони схильні вести «односторонні» бесіди, бесіди інформаційного типу, які мають форму «розмова-повідомлення» (report talk). Їхні розмови фокусуються не так на почуттях і відносинах, як на демонстрації своїх знань.

Дослідники гендеру одностайні в думці, що різниця в стилях спілкування є наслідком різного виховання. Хлопчики і дівчатка виростають в різних «словесних світах». Дівчинку на відміну від хлопчика виховують, розвиваючи в ній такі якості, як скромність, вміння співчувати, вміння допомагати іншим, розуміти інших, і т. д. З дитинства хлопчики грають в групові ігри з чітким розподілом ролей, вони постійно виявляють в своєму середовищі переможців. Часом через це можуть виникати суперечки і бійки. У свою чергу, дівчата не ведуть боротьбу за статус, а намагаються домовитися. Отже, всі ці обставини і впливають на формування відмінностей в стилях мовного спілкування чоловіків і жінок.

В якості прикладу різних стилів комунікативної поведінки чоловіків та жінок Є. В. Смірнова наводить те, що чоловіки прямо висловлюють свої думки («Let's get down to business», «Get to the point», «Do not heat around the bush»). Жінки ж довго кружляють навколо мети розмови, вони менш прямолінійні. Чоловіки, висловлюючи свої думки, логічно будують свої висловлювання крок за кроком, на відміну від жінок, які завжди змінюють послідовність своїх думок. Чоловіки орієнтуються на ціль в розмові (обмін

інформацією), а жінки на процес (взаємодія), чоловіки люблять стислість, їм потрібні факти, а жінки люблять обговорювати деталі. Жіночий стиль спілкування «м'який» (tentative) за характером, чоловічий – «жорсткий» (certain).

Дослідниця доводить, що жінки часто використовують в мові питальні речення, в тому числі і розділові питання («Could we go now?», «The report is due today, is not it?», «Не так?»), Вживають слова зі значенням невпевненості в істинності того, про що вони говорять («This might not be a good time to bring this up, but»).

Чоловіки ж більш прямолінійні, вони дають чіткі, однозначні накази, а не звертаються з проханням у вигляді питання. Під час бесід жінки задають своєму співрозмовнику безліч питань. Таким чином, вони підтримують розмову, з'ясовують, чим цікавляться інші, показують свою зацікавленість в розмові. Вони часто починають свої бесіди з питань типу: «Did you hear about ...», «Are you going to ...?», «Did you know that ...?». Крім того, жінки використовують так звані сигнали слухання – listening noises («Uh, huh», «Oh, really?», «Is that right?» etc.), показуючи цим свою зацікавленість. Якщо жінки все-таки перебивають, то найчастіше, щоб підтримати того, хто говорить, але ніяк не оскаржувати його точку зору, як це роблять чоловіки.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що в мовній поведінці чоловіків і жінок існує ряд відмінностей (обумовлених як соціальними, так і культурними факторами), які і впливають на хід комунікації і стиль комунікативної поведінки тієї чи іншої статі.

BBC'S ADAPTATION OF «WAR AND PEACE». TV VERSION VS THE ORIGINAL TEXT

Иващенко Анна, студентка 4 курса группы 745

Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта имени академика В. Лазаряна

Научный руководитель □ кандидат филологических наук, доцент

Билан Наталья Ивановна

Tolstoy's epic masterpiece intertwines the lives of private and public individuals during the time of the Napoleonic wars and the French invasion of Russia. The fortunes of the Rostovs and the Bolkonskys, of Pierre, Natasha, and Andrei, are intimately connected with the national history that is played out in parallel with their lives. Balls and soirees alternate with councils of war and the machinations of statesmen and generals, scenes of violent battles with everyday human passions in a work whose extraordinary imaginative power has never been surpassed.

The prodigious cast of characters, seem to act and move as if connected by threads of destiny as the novel relentlessly questions ideas of free will, fate, and providence. Yet Tolstoy's portrayal of marital relations and scenes of domesticity is as truthful and poignant as the grand themes that underlie them.

«War & Peace» is a British-American historical drama television serial first broadcast on BBC One on 3 January 2016. It is a six-part adaptation of the novel «War and Peace» by the Russian author Leo Tolstoy, written by Andrew Davies and directed by Tom Harper. By the way, it is the second screen version of the novel by Tolstoy of BBC production (and the tenth in the world). It may be rather called an adaptation: there are too obvious differences from the original source. Many of those who started watching the film became completely absorbed by it for the bright and expensive production that is not so congenial to Ukrainian audience, but at least it may seem interesting to them.

The author's great-great-grandson gave the BBC series his approval even though the «costumes and interiors don't always correspond to what Lev Nikolayevich Tolstoy had in the novel».

Vladimir Tolstoy singled out Paul Dano's portrayal of Pierre Bezukhov as «good acting work» and promised to watch the rest of the series. «I welcome any attempt to adapt Tolstoy's works for the screen that is done with respect for the text and the author. I think the BBC's work is one of these, » Tolstoy said.

However, some critics compared the series unfavourably to Sergei Bondarchuk's 1966 version, which won an Oscar for best foreign-language film. Of course, it is amusing to compare and discuss the matching of certain characters' images in various adaptations. Attentive readers of the novel have their own ideas about how the characters should look or behave. And if we compare the actors of the canonical production of «War and Peace» by Sergei Bondarchuk (Vyacheslav Tikhonov, Ludmila Savelyeva, Sergei Bondarchuk, Irina Skobtseva, Vasily Lanovoy, Irina Gubanova, Oleg Yefremov, Anastasia Vertinskaya, Oleg Tabakov, and others) to British actors of the new generation, everything will become more sophisticated.

As a result, it is getting difficult to perceive the character of Natasha Rostova by Lily James, very modern and uninhibited, which makes her look like a maid, not a young countess. Seductive and vicious Helen (Tuppence Middleton) resembles the Silver Age character, Pierre Bezukhov by Paul Dano is an unexpectedly exquisite image keeping a viewer permanently delighted.

At 25, the Soviet Natasha, actress Ludmila Savelyeva, came close to the age Leo Tolstoy imagined her to be. Now 74, she believes that it is extremely hard to get the cast 100% right in a film with so many actors.

Some literary critics said the BBC's version was «not a patch» on Bondarchuk's, and that it lacked reverence for Tolstoy's text. They described it as a «medium-budget soap opera» more focused on fawning beauties, glasses clinking and magnificent balls than on the philosophy of the human spirit and endurance.

The book is so vast that it is impossible for any TV series to convey its whole depth. Nevertheless, the film adaptation by Bondarchuk has authentic spirit, genuine atmosphere and profound philosophical thought. Considering TV series by BBC, it becomes obvious to a viewer that the filming was very expensive, and the

beautiful sceneries are definitely the advantage of this adaptation. But all this luxury is not able to convey the heartfulness of Leo Tolstoy's book. So, in conclusion it is necessary to emphasize that I find this film quite well done, but I would join those views who think it to be nothing more than nice solid British series.

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ ПРОЕКТУ «НІМЦІ ДНІПРА»

Курняк Кристина, студентка гр. 735 Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна

Вивчаючи іноземну мову, студент проникає в нову національну культуру, тобто осягає те багатство, яке зберігає досліджувана мова. Для оптимізації цього процесу потрібно, щоб мовна підготовка мала полікультурну спрямованість, що включає в себе ціннісно-культурне розмаїття тематичного наповнення навчально-методичних матеріалів в рамках професійної підготовки, тим самим, створюючи сприятливі умови для ціннісно-культурного орієнтування студентів.

Ієронова І.Ю. підкреслює, що в умовах професійної мовної підготовки для вирішення завдань з розвитку полікультурних ціннісних орієнтацій створюються дидактичні умови для переходу від репродуктивної моделі організації освітнього процесу до проблемно-орієнтованої моделі, в якій методичним засобом виступають різні види комунікативно-орієнтованих проблемних культурознавчих завдань, спрямованих на полікультурний розвиток студентів. Головне завдання у вивченні іноземної мови як засобу комунікації та підготовки фахівців у цій галузі Ієронова І.Ю. вбачає в тому, щоб мова вивчалася у нерозривній єдності зі світом і культурою народів, які розмовляють цією мовою.

Для забезпечення підготовки перекладачів, здатних до продуктивного спілкування, необхідно шукати умови для реального спілкування з представниками іншої культури як у побутовій, так і в професійній сфері з орієнтацією на результат такого спілкування.

Яскравим прикладом комунікативно-орієнтованих проблемних культурознавчих завдань, спрямованих на полікультурний розвиток студентів, є екскурсія «Німці у Дніпрі», яка була організована та проведена студентами та викладачем кафедри філології та перекладу Іжко Є.С. сумісно з Генеральним консульством Німеччини.

Імпульсом для створення екскурсії німецькою мовою став інформаційний, творчий, практико-орієнтований проект «Німці Дніпра», який був здійснений на базі кафедри філології та перекладу Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна протягом 2014-2015 навчального року на практичних заняттях з дисципліни «Лінгвокраїнознавство» в групі студентів –

перекладачів 4-го курсу. Організатор проекту – старший викладач кафедри Іжко Євгенія Станіславівна.

Презентація проекту включає в себе наступні аспекти:

1. Історія:

створення міста;

губернатори німецького походження;

архітектори німецького походження;

установи та підприємства (школи, училища, заводи тощо).

2. Суспільні німецькі організації в Дніпропетровську.

3. Культура та розважальна сфера.

Матеріали проекту були успішно представлені студентами на міжнародній науково-практичній студентській конференції «Край, в якому я живу: історія, культура», яка відбулася 11 березня 2016 р. в Національному гірничому університеті м. Дніпропетровськ.

Проектом зацікавився Генеральний консул Німеччини та було запропоновано провести екскурсію «Німці Дніпра» під час проведення тижнів Німеччини у Дніпрі наприкінці вересня та на початку жовтня.

Підготовка до екскурсії передбачала пошук та переклад додаткового матеріалу, вибір серед різноманіття визначних місць, пов'язаних з німцями, найбільш цікавих пунктів, вивчення матеріалу і головне – пробні екскурсії з представником німецької організації DAAD Олафом Міттельштрасем. Спілкування з носієм німецької мови і культури сприяло розвитку міжкультурної компетентності і підвищенню мотивації студентів до вивчення німецької мови. Слід підкреслити, що в завдання студентів входило переклад великої кількості матеріалу з рідної мови на німецьку, що вимагало певного рівня знань, багато часу, високої концентрації уваги, це значно підвищило словниковий запас та сприяло розвитку умінь та навичок перекладу, що було дуже корисно для майбутніх перекладачів.

Екскурсія відбулася 1 жовтня 2016 року. Екскурсію проводили німецькою мовою студенти кафедри філології та перекладу.

Підводячи підсумок, треба підкреслити найвищу ступінь зацікавленості студентів під час організації та проведення екскурсії, а також під час демонстрації результатів та обміну міжкультурним досвідом, що означає добру мотивацію, яка в свою чергу призвела до ефективного засвоєння матеріалу.

MORAL VALUES OF CONTEMPORARY YOUTH

Mahaieva Mariia

Language supervisor – Assoc. Prof. Bilan N. I.

*Dnipropetrovsk National University of Railway Transport named after
Academician V. Lazaryan*

I am a young person years old and from experience I would say that morality has definitely broken down for my generation. I don't know whether this is because

the young actively decide to do wrong, or whether they simply think that such behavior has become the norm and accept that this is how life is. I know from experience that a lot of young people suffer from depression, confusion, and conflicting emotions. Society has become fickle and shallow, where quick thrills seem to be all the rage, instead of appreciating longevity, hard work which will have lasting positive results and looking into life from a deeper perspective.

Maybe I am the weird one or the odd one out, however I am convinced that moral values include a belief in God, a belief that family is fundamentally important and a belief in honesty, dignity, respect, love and ability to sacrifice. Core values define a person and help him or her articulate what he or she stands for. They guide a person in making decisions. They are often passed down from parent to child and go a long way in explaining why a person acts in a particular way.

Respect is important because it shows that one values another as an individual, and that they honor the personal rights and dignity of the person as a fellow human being. People who are disrespectful often have few friends and alliances, and others do not enjoy being near them. Making good friends and warding off enemies is simpler when a person shows respect for others. Respect goes a long way in developing a harmonious home, work and social environment. Communication is clear and appropriate among individuals who respect each other. If a person is respectful, it shows that he has a positive attitude. A person who is courteous, listens to others and treats people fairly is respectful. People who show respect for others often gain respect in return. Respect is needed in the modern world to foster peace and kindness between all people. Partners who respect each other in relationships are much happier than those who do not. Elderly people in nearly every culture command respect. In the business world, business leaders that show respect are more likely to form better partnerships and honor the requests of stakeholders. When managers and employees respect one another, they are able to communicate well and collaborate to reach business goals.

As a moral principle, dignity is also fundamental to the understanding of what constitutes fair and ethical treatment. The principle of dignity is crucial in providing a basis for arguments against certain social injustices, such as sexual exploitation and slavery. In addition to causing physical harm, these practices violate human dignity by humiliating and dehumanizing individuals. Dignity is also important in cases of individuals who cannot defend their dignity themselves, such as individuals who are physically and mentally disabled.

The first major Western philosopher to argue for dignity as a core moral principle was Immanuel Kant. His claim was that dignity should be placed at the center of a moral theory that was guided by respect and that individuals should be treated as an end in and of themselves, instead of a means to an end. Kant's moral theory was very influential to ethical theory and was echoed in the 1948 universal declaration of human rights, which began by emphasizing the importance of dignity in its preamble: «Recognition of the inherent dignity and of the equal and

inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world».

РОЛЬ ПРИЙНЯТТЯ ХРИСТІЯНСТВА У ПРИЄДНАННІ КИЇВСЬКОЇ РУСІ ДО СПІЛЬНОТИ ХРИСТІЯНСЬКИХ КРАЇН

Мнацаканян Марія

Науковий керівник доцент Білан Н.І.

*Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту
імені академіка В. Лазаряна*

Християнство як вчення, як ідеологічна система, як релігія запроваджене на Русі 988 року за часів князювання Володимира Святославовича, його прийняття було закономірним для тогочасного розвитку давньоруського суспільства, підготовленим усім ходом історії та об'єктивними потребами доби. Язичництво становило собою ідеологію первісного суспільства, Русь же наприкінці X ст. була суспільством класово розшарованим, антагоністичним. Вона потребувала релігії, яка б об'єднала всі давньоруські племена та підтримувала б суспільно-економічні процеси класового ранньофеодального суспільства, підносячи авторитет князя і зміцнюючи його владу. В цьому полягало внутрішньополітичне значення християнства як державної релігії Київської Русі.

Таким же значним за своїм змістом було й зовнішньополітичне значення прийняття християнства. На час хрещення Русі провідну роль у Європі відігравали християнські держави, які виявляли явну погорду до поганських племен. Отже, щоб увійти в коло європейських народів, закріпити за собою місце в міжнародній політичній структурі і налагодити взаємовигідні, рівноправні стосунки з християнськими державами, треба було прийняти християнство, тобто замінити багатобожжя єдинобожжям.

Християнство формувалося не як регіональна, а як світова релігія, що відігравала роль стимулюючого фактора міжнародного і міждержавного культурного спілкування. Отже, Русь, прийнявши християнство, змогла наблизитися до надбань європейської культури, тим самим поглиблюючи і розвиваючи свою власну. На час християнізації давньоруська держава мала політичні та культурні зв'язки з багатьма європейськими країнами. Але найглибшими і найінтенсивнішими вони були з тими, які послуговувалися (кожна своїм) слов'янським письмом, тобто місцевою мовою. Тому, скажімо, з сусідньою Польщею культурні зв'язки у цей час були обмеженими. Ця держава прийняла хрещення від латинського церковного центру, а тому латинська мова була мовою богослужіння, політики й культури, а роль слов'янської мови – мінімальною. Русь підтримувала тісні політичні та культурні контакти з країнами, в які християнство прийшло з центру Візантійської держави – Константинополя. Історична наука оперує численними фактами, які засвідчують багатогранність візантійського впливу на розвиток давньоруського суспільства. Але якщо, скажімо, на розвиток

права, церковної архітектури, малярства, музики цей вплив був безпосереднім, то на освіту і письменство – через посередництво слов'яномовної Болгарії, оскільки руське суспільство грецької мови не знало, а давньоболгарська мова для тогочасної Русі в цілому була зрозумілою.

Найінтенсивніше засвоєння давньоруським суспільством візантійської і болгарської літературно-культурної спадщини відбувалося у X-XI ст. Із запровадженням князем Володимиром шкільної освіти й активним храмовбудуванням постала нагальна потреба у християнській церковній і учительно-проповідницькій літературі. У болгарських перекладах на Русь прийшли основоположні зразки християнської літератури і, звісно, передусім санкціоновані церквою: біблійні, богослужбові, проповідницькі, агіографічні. Їх не тільки бережно зберігали, а й переписували, тобто їх літературна доля продовжувалася на новому суспільно-історичному та культурному ґрунті. Найактивніше, звичайно, використовували біблійні тексти, перекладені з грецької мови болгарськими вченими-просвітителями Кирилом і Мефодієм та їхніми учнями. Книга релігійних пісень Псалтир, «Остромирове євангеліє», «Учительне євангеліє», «Азбучна молитва» – це ті тексти, якими щодня послуговувалися служителі церкви. Великою увагою користувалися також перекладні тексти учительно-проповідницького спрямування, авторами яких були «отці церкви», Іоанн Златоуст, Григорій Богослов та інші. Широко проникала на Русь із Болгарії перекладна агіографічна література – так звані «житія святих», найбільшою популярністю з-поміж яких користувалося житіє Олексія — «чоловіка божого». Цей християнський сюжет став пізніше розроблятися в українській духовній пісні, а також у шкільній драмі та поезії XVII-XVIII ст.

Окрім канонічних, освячених церквою текстів літературних та проповідницьких жанрів, на Русь із Болгарії прийшло і чимало апокрифів – творів на теми Старого й Нового заповіту, що доповнювали та уточнювали Святе письмо. Найпопулярнішими були апокрифи про апостолів Петра і Павла, про пророків Іллю та Мойсея, «Ходіння Богородиці по муках». Останній з його високопоетичним образом Святої Матері як матері-страдниці належав до найактивніше розроблюваних не тільки духовною, а й світською літературною традицією, зокрема Т.Шевченком у поемі «Марія».

Ймовірно, що, крім церковних книг, через Болгарію на Русь потрапили й пам'ятки історичного змісту. У них викладалася історія Вавилону, Єгипту, Греції, Риму, Візантії, дохристиянська і християнська міфологія, частково історія римської та візантійської культури. Перекладні хронографи знайомили давньоруського читача із всесвітньою історією, спонукали до роздумів про своєрідність Русі, її долі в загальносвітовій родині народів. Їх також враховували при створенні зразків вітчизняної історіографії, зокрема «Повесть временных лет». Проте руські літописи, запозичивши певною мірою манеру викладу й багато цікавих матеріалів, не копіювали хронографи

і були не реєстром, зводом коротких записів, а розлогими, детальними творами.

Засвоєння чужого культурного досвіду у X-XI ст. свідчило не про відсутність свого власного, а, навпаки, про високу культуру давньоруського суспільства, адже перекладна література могла з'явитися лише на ґрунті розвиненого власного письменства. Свідченням цього є те, що уже в першій половині XI ст. русичі стали звертатися до візантійської культурної спадщини безпосередньо і самостійно. Князь Ярослав, як і його батько, великий князь Володимир, дбав про розвиток освіти, за що в народі був названий Мудрим. Літопис оповідає, що сам князь читав книги «днями і ночами», збирав «писців», тобто копіїстів і письменників, доручаючи їм у спеціально відведених приміщеннях – скрипторіях переписувати книги і перекладати з грецької мови. Він зібрав у храмі святої Софії велику бібліотеку, названу Ярославовою. Частину цієї бібліотеки як весільний посаг повезла з собою до Франції його дочка княжна Анна. На сьогодні з неї залишилася лише одна книга, відома серед істориків і мовознавців як Реймське євангеліє. Аналіз лінгвістичних особливостей цієї пам'ятки дає підстави вважати, що вона створена на Русі у першій половині XI ст. На Реймському євангелії королі Франції присягали при коронуванні. Цікаво, що культурно-освітній рівень Анни Ярославни тогочасне французьке суспільство оцінило надзвичайно високо: їй було дозволено ставити свій підпис на документах державної ваги. Чітко виведені нею літери стояли поруч з хрестиками неписьменних королівських чиновників, придворних і самого короля Генріха I. Анна знала латинь – офіційну мову того часу, якою писали й розмовляли в Західній Європі освічені верстви суспільства. Вже навіть ці поодинокі факти засвідчують, що в XI ст. Київська Русь була не тільки за територією найбільшою державою Європи, а й у культурному плані являла собою одну із найрозвиненіших держав.

ИНОСТРАННЫЙ ЯЗЫК В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КАК СРЕДСТВО МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОММУНИКАЦИИ

Огурцова И.В., гр.422

преподаватель Смирнова М.Л.

Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта имени академика В. Лазаряна

Современное высшее образование действует в новых условиях, характеризующихся глобализацией, новыми коммуникационными технологиями, растущей конкуренцией и коммерциализацией. В связи с этим возросла образовательная значимость изучения иностранных языков, повлекшая за собой усиление мотивации в их изучении.

Развитие международных связей неотделимо от процесса изучения и преподавания иностранных языков, так как они являются средством

межкультурной коммуникации. Возрастающие потребности общества в специалистах, которые владеют иностранными языками, на разных уровнях и в разных аспектах ведут к пересмотру содержания преподавания иностранных языков.

Иностранный язык рассматривается на современном этапе обучения как неотъемлемый компонент профессиональной подготовки будущего специалиста любого профиля. Целью обучения иностранным языкам на неязыковых факультетах вуза является достижение уровня, достаточного для практического использования иностранного языка в будущей профессиональной деятельности.

Что такое иностранный язык для специалистов в сфере железнодорожного транспорта? Безусловно, это очень важная часть общего обучения, которая является залогом удачного, а главное перспективного будущего, ведь для успешного развития карьеры необходимо, во-первых, быть всесторонне развитым, а, во-вторых, быть образованным и уметь находить общий язык не только со своими соотечественниками, но и с представителями других национальностей. Так как во многих европейских странах транспортная инфраструктура более развита, то с уверенностью можно предположить, что для поддержки такого уровня им потребуются специалисты. Вот представьте, что вы востребованный работник, которому поступило предложение о работе, например, с Германии, но в студенческие годы вы были не рассудительны и считали, что иностранный язык вам в жизни никак не пригодится, а сейчас, так сказать, не находите замка от двери, которая открывает совсем другой мир, ведь вы упускаете великолепную возможность – работать за границей. Или же, допустим, для работы вы приобрели импортное оборудование, инструкция которого соответственно написана не на родном языке, и получается, что даже будь вы как рыба в воде в своем деле, все равно вам потребуется помощь человека, который знает иностранный язык.

Владение иностранным языком каждому специалисту пойдет только на пользу, ведь многие предприятия сотрудничают со странами зарубежья, то есть можно ожидать того, что в любой момент вы будете участником переговоров. И вот именно в такой ситуации знание то ли английского, то ли немецкого, то ли любого другого иностранного языка будет как ни как к месту.

Итак, студенты должны обучаться межкультурному профессионально-ориентированному общению, которое поможет им в будущем совершенствовать свои способности и реализовать себя как прекрасных специалистов. Иностранный язык как учебный предмет может внести положительный вклад во все компоненты профессионализма: профессиональную деятельность, профессиональное общение, личность профессионала.

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К ПОНИМАНИЮ ПОНЯТИЯ «ФИЗИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА»: СОСТОЯНИЕ ПРОБЛЕМЫ

*Пулинец О.В., студентка IV курса гр. ФВ13-1з.12-1
научн. руководитель к.филос. наук ст. препод. Макешина Ю.В.
кафедра социально-гуманитарных наук, Днепрпетровский
государственный институт физической культуры и спорта*

Культурфилософский дискурс раскрывает физическую культуру как специфически человеческий способ существования в мире, когда человек как часть природы благодаря физическим упражнениям, то есть «воспитанию» собственной телесности, превращает ее в символический образ, которым есть спорт, а таким образом инсценирует мир в свою часть. Но культурологическая ценность научного знания сказывается на мировоззренческой ауре эпохи, в которой живут люди. Ценностные ориентации, в том числе и физической культуры и спорта, определяются мировоззрением людей.

Впрочем, исследователи говорят, что «классическая теория спорта, зародилась в 50-60-х гг. XX в. как теория спортивной тренировки, однако до настоящего времени так и не смогла преодолеть рамки педагогической теории построения тренировочного процесса»[2, с. 16-17]. Другие теоретики, выражая недовольство тем, что в физической культуре «до сих пор еще нет» интегративной теории», поскольку она разрабатывалась не как научная, а как учебная дисциплина», считают, что в физической культуре «система знания в духе времени перегружена технологиями боевых искусств, здравоохранением, «успешными выступлениями» и «самосохранением» [3, с. 15-20]. Если говорить о кризисе в теории физической культуры, то прежде всего, она отражает кризис мозаичной и достаточно дифференцированной «общей культуры» и имеет проблемы своего становления, связанных с выделением ее из других научных теорий. Физкультурно-спортивная отрасль знаний, как отрасль достаточно молодая и междисциплинарная, еще не имеет своей теоретической базы, хотя в последнее время она активно формируется [1]. Несмотря на то, что на Западе в XIX в. термин «физическая культура» («physical culture») впервые начал использовать спортсмен по бодибилдингу Ф. В. Мюллер, его почти не используют в западной социогуманитарной понятийной системе, где фундаментальным понятием, обозначающим культуру телесной двигательной активности является «спорт».

Аббревиатура «физкультура» с советских времен достаточно распространена в отечественной педагогической практике и социогуманитарных исследованиях соответствующего профиля, где все еще проходят дебаты о целесообразности его использования наряду с термином «спорт», который эволюционирует из «спорта высших достижений» в «массовый спорт», «спорт для всех», «адаптивный спорт», «кондиционный спорт» и т.д.. Учитывая разницу в западной и постсоветской традиции

использования терминов «спорт» и «физическая культура», среди специалистов (Л. П. Матвеев, Л. И. Лубышева, В. А. Сутулая) артикулируется попытка их выделенного культивирования и распределения на два научных направления – «физкультурологии» и «спортологии», отметим, что попытки выстроить «интегративную» теорию физической культуры без привлечения философских методов обобщения обречено на неудачу, поскольку философия, по Аристотелю, как «общая наука» создает целостную картину мира в ее человеческом овладении с применением методов как рационально-логического анализа, так и ассоциативно-аллегорического, которые является прерогативой философского видения человеком себя в мире и мира в себе. В этом заключается стратегическая задача осмысления спорта с философских позиций, которая только начинает прокладывать путь в гуманитарных исследованиях украинской физкультурно-спортивной науки и видит в ее развитии прерогативу целостного.

Противоречивые тенденции в развитии современного спорта, такие как популяризация, интеллектуализация (информационная насыщенность), коммерциализация и политизация, обнаруживают в себе не только прогрессивные культурологические элементы, но и уродливые формы морально-телесной действительности человека в мире. Активные пропагандисты красоты здоровой человеческой телесности, ее сохранение добросовестно исследуют вместе с другими учеными здоровья в условиях физических нагрузок и спорта. В то же время они, как и многие другие ученые, отмечают угрозы, которые все-таки несет в себе спорт для здоровья физического, телесного и организма человека в целом. Испытывая его предельные возможности во время соревнований, спортсмен пытается преодолеть их границы, насилует свой организм, что всегда связано с риском утратить его лучшие качества.

Поэтому, современная теоретическая система физического воспитания имеет много проблем для осуществления новых программ по оздоровлению украинского населения, его здорового образа жизнедеятельности, уже состоялась (происходит) потеря интереса к несколько устаревшим организационным формам физической культуры и ее содержательной направленности. Отсюда появляется, а следом и растет объем кризисных явлений в сфере физической культуры и спорта, которые почти приобрели системный характер.

Список использованной литературы:

1. Макешина Ю.В., Кравченко А.В. До проблеми оновлення науково-теоретичного інструментарію в гуманітарному спортивному наукознавстві / Ю.В. Макешина, А.В. Кравченко // «Актуальні проблеми розвитку освіти і науки в умовах глобалізації»: матеріали Всеук. Міжнар. конф. (4-5 грудня 2015, Дніпропетровськ). – Д.: ДНУ ім. О. Гончара. – С. 220-222.

2. Наталов Г. Г. Проблемное поле науки и мониторинг истины / Г. Г. Наталов // Теория и практика физической культуры, 2005. – № 11. – С. 15–20.

3. Сутула В. А. Некоторые противоречия в развитии современной теории спорта / В. А. Сутула, Ян Цзинь-тянь // Теория и практика физической культуры, 2001. – № 4. – С. 14–17.

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО СВІТУ

Радкевич Т.О., Чуприн І.В.

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В.А. Лазаряна

Початок ХХІ століття ознаменувався якісно новим етапом розвитку міжнародних комунікацій. Мережею цих комунікацій охоплені практично всі країни світу. Міжнародні комунікації нового тисячоліття ґрунтуються на новітніх технологіях, супутникових системах радіо і телебачення, цифрових радіоелектронних і лазерних системах передачі інформації в різноманітних формах – від звукової, текстової до відображення на екранах реальних подій у будь-якому просторі.

Сьогодні відбувається процес перетворення планети у всесвітню павутину і створення глобальної мережі комунікацій. Регіональні культури почнуть активніше впливати одна на одну і створюватимуть далеке від центральної влади середовище. І цей інформаційний потік значно послабить владу держави.

Комунікація – це процес, в ході якого люди обмінюються та усвідомлюють отриману інформацію для мотивування визначеної поведінки або впливу на неї.

Особливості міжнародної комунікації: розміщення окремих елементів комунікацій у різних частинах світу; віддаленість; вплив різних культур; різниця в часі; значні затрати.

Основними тенденціями розвитку міжнародних комунікацій є два, на перший погляд, протилежні напрями: глобалізація і персоналізація. Сутність глобалізації полягає у створенні всесвітньої мережі комунікації, тобто єдиної мережі, яка охоплює всі країни світу. Частиною глобальної мережі стає мобільний зв'язок, що забезпечує абонентові доступ до зв'язку в будь-якій точці земної кулі. Тому глобалізація і персоналізація не суперечать одна одній, а сприяють безперервному процесу удосконалення зв'язку, отриманню й обміну інформацією за технологічними і мережевими напрямками.

У міжнародних комунікаціях найважливішими є розвиток техніки і технології, засобів збору, накопичення, переробки та аналізу інформації, використання сучасних і перспективних інновацій не лише технологічного, а й організаційно-методичного напрямку. Основними напрямками розвитку технічної та технологічної бази комунікацій є такі:

- збільшення пропускної спроможності ліній зв'язку, передусім за рахунок створення і використання сучасних супутникових систем волоконно-оптичних ліній зв'язку;
- підвищення швидкості оброблення та аналізу інформації;

- збільшення обсягу пам'яті електронно-обчислювальної техніки;
- використання інновацій в організації і самоорганізації управління міжнародними зв'язками з громадськістю;
- різке зниження питомої вартості різноманітних каналів зв'язку;
- організація та проведення науково-дослідної та дослідно-конструкторської роботи з розробки і створення нових перспективних засобів комунікації.

Останнім часом в Україні та інших країнах СНД здійснюються активні науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи зі створення високоорганізованих, інтелектуальних, автоматизованих систем, здатних забезпечити швидкий збір, якісне оброблення й аналіз інформації, її збереження і передачу адресатам, надати комплекс різноманітних послуг у сфері зв'язків з громадськістю, зокрема міжнародних зв'язків.

МОРАЛЬНІ ЦІННОСТІ ЯК ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

Радкевич Т. О., Оксененко В.В.

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В.А. Лазаряна

Сутність моральних цінностей не змінювалася від Конфуція до наших часів, їх список лише доповнювався, лише відношення до них змінювалося та їх реалізація в житті.

На всьому протязі історії людської цивілізації більшість людей прагнули до добра і творення, оскільки вони інтуїтивно відчували правильність цього шляху в житті. У той же час у всі часи були тирани і злочинці, які прагнули до влади, тоталітаризму і війнам, в результаті яких можна було захопити чужі багатства і отримати ще більше влади. Однак, незважаючи на всі перешкоди, моральні цінності завжди сприймалися як головний фактор у визначенні людини та її місця в суспільстві.

Вчені та мислителі минулого помічали, що моральність є невід'ємною частиною кожної людини, оскільки вона в ньому закладена від народження.

Конституційні права, закріплені законом, стали для багатьох людей головним фактором при здійсненні тих або інших діянь, і це, на жаль, є не дуже хорошим показником. Якщо раніше моральні цінності чітко визначали поняття добра і зла, то сьогодні такі відмінності практично не робляться, оскільки немає більше чіткого розуміння цих значень. Злом вважається порушення певного закону та вчинення протиправної дії, що порушує свободу іншої людини. Якщо ж законом яку-небудь дію не заборонено, то воно автоматично стає дозволеним і правильним. У цьому і полягає саме негативне, особливо для наших дітей.

Гарним прикладом можуть стати моральні цінності у філософії, оскільки для мислителів і мудреців понад усе справедливість, чесність і правда.

Кожна людина в поняття «цінність» вкладає своє суб'єктивне бачення. Якщо про це запитати декількох людей, то кожен відповідь по-різному і неоднозначно. Цінності змінюються тоді, коли і змінюється світогляд людини, змінюються її переконання, і тоді, коли людина стає на нову сходинку свого життя.

Люди перестали довіряти один одному. Людство стає жорстоким, по відношенню один до одного. Кожного дня по засобах масової інформації ми чуємо про жахливі випадки – вбивства, терористичні акти, шахрайство і це ще далеко не кінець цього жахливого списку.

Здається, що люди забувають про те, що все найкраще в житті – безкоштовне. Друзі, сім'я, щастя, любов, посмішки – все це ми отримуємо безкоштовно.

Змінюється світ, змінюються переконання, змінюється ментальність, змінюються люди.

Упродовж століть людство виробило прийнятні форми співіснування, які базувалися на правилах і традиціях кожного народу, були зумовлені особливостями національної історії, ментальності, політичного устрою країни. Українців здавна вважали великодушним, добрим та милосердним народом. А однією з рис вихованої та культурної людини, для котрої моральні цінності займають важливе місце в житті, є толерантність. Англійською – готовність бути терплячим, а отже, здатність терпіти щось або когось і бути стриманим і стійким.

Наостанок зазначимо, що занепад моральних цінностей присутній не лише серед молоді, а в усьому суспільстві, тобто проблема моральних цінностей – це справа всього суспільства. Якщо цінності – це те, що людина вважає важливішим за все, то головні цінності кожної людини повинні бути такі: сім'я, свобода, праця, творчість, друзі, відповідальність, чесність, вихованість.

Такий чинном, життя як великий простір, неосяжна таємниця завжди будувалося на певних цінностях. І сучасне молоде покоління має свої ідеали, свої вподобання, які мають допомагати їм в спілкуванні і в їх житті.

САМООСВІТА В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: МІЖКУЛЬТУРНИЙ ДОСВІД

Радкевич Т. О., Баскакова К. О.

*Дніпропетровський національний університет залізничного
транспорту імені академіка В.А. Лазаряна*

Самоосвіта – риса характеру наполегливих осіб, позбавлених з якихось обставин можливості отримати систематичні знання у відповідному навчальному закладі (бідність, дискримінація за національною чи релігійною ознакою, географічна віддаленість від освітніх чи культурних центрів, фізичне каліцтво при наявності доброї пам'яті і наполегливості в отриманні

знань тощо). Самоосвіта в цих випадках ще й засіб виховання, загартування характеру, перевірка можливостей особи, яка стає дорослішою.

Шляхи самоосвіти:

- систематичне читання і звернення до авторитетних джерел (на паперових, електронних носіях);
- аналіз матеріалу джерел, перевірка їх на практиці;
- прослуховування лекцій, докладів в установах, до яких особа не залучена офіційно;
- використання порад фахівців заради підвищення власних знань чи майстерності;
- дослідницька діяльність після досягнення певного рівню освіти, експерименти, моделювання, праця помічником під керівництвом освіченого фахівця тощо.

В сучасну епоху виникла нова ефективна форма самоосвіти з використанням комп'ютера та Інтернету – інтернет-самоосвіта. Можливості її надзвичайно широкі: Інтернет надає миттєвий доступ до величезного об'єму інформації. Також популярності набувають онлайн курси, які дозволяють дивитися відео-лекції відомих спеціалістів з різних галузей знань, перевіряти свої знання за допомогою тестування, спілкуватися з іншими студентами, викладачами.

Свого часу педагог Салман Хан вирішив створити ресурс, який дозволить людям з усього світу займатися самоосвітою, не виходячи з власного будинку. Таким чином, у 2006 році в Інтернеті народився проект Khan Academy, що розпочав новий етап та шалений розвиток освіти в сучасному світі. Організація поставила собі за мету надати безкоштовний доступ до освітніх матеріалів людям, які мають бажання вчитися, але з якоїсь причини не можуть відвідувати освітні заклади. Khan Academy пропонує онлайн курси та лекції у форматі YouTube відео. Окрім мікролекцій, веб-сторінка організації має практичні заняття та методичні матеріали для педагогів – тож самоосвіта вчителя теж ніким не забута. Всі матеріали, курси та лекції знаходяться у вільному безкоштовному доступі для будь-якої людини на планеті, яка має можливість користуватися Інтернетом. Онлайн лекції перекладено на 65 мов, пріоритетну мову користування платформою ви можете обрати з 7 варіантів, а деякі ресурси проекту перекладені і на українську мову. Навчання тут – безкоштовне, за виключенням можливості добровільно внести пожертву.

Однією з найвідоміших платформ у світі для онлайн-навчання є Coursera, пропонує повністю безкоштовні онлайн курси, проте, аби отримати верифікований сертифікат, ви все ж мусите викласти 30-40 доларів з власної кишені.

Сертифікат про завершення курсу ви зможете отримати, набравши мінімально необхідний загальний бал, встановлений викладачем. Крім того,

у вас є можливість отримати сертифікат з відзнакою, в разі, якщо ви покажете високий рівень знань.

В травні 2012 року науковцями Гарвардського університету та Массачусетського технологічного інституту була заснована платформа масових відкритих Інтернет курсів edX. У 2013 році організація розпочала партнерство зі Стенфордом, і в червні 2013 року кількість слухачів edX дійшла до позначки в 1 млн студентів. Наразі в світі нараховується 53 школи та некомерційні організації, які запропонували чи мають в своїх намірах запропонувати власні курси на ресурсі edX. Навчання на платформі абсолютно безкоштовне з правом отримати сертифікат. Втім, ви маєте можливість внести свій волонтерський внесок за навчання на кожному курсі та по його завершенню вам буде видано спеціальний сертифікат, який має свої незначні привілеї.

Вітчизняний представник онлайн освіти – проект Prometheus. Перші курси були запропоновані викладачами КНУ ім. Шевченко, КПІ та Києво-Могилянською Академією. Згодом до партнерства приєдналися УКУ та Львівська ІТ-школа. Аудиторія Прометеус з кожним днем шалено зростає: після запуску безкоштовного онлайн курсу Гарвардського університету CS50 «Основи програмування», на сайті зареєструвалося близько 40 000 слухачів менш, ніж за 2 місяці (результат, що дорівнює попереднім 10 місяцям роботи Prometheus). Навчання на порталі абсолютно безкоштовне, складається з перегляду відео лекцій, виконання домашніх завдань, та складання іспитів.

Таким чином, самоосвіта особистості – це значима складова особистісного розвитку, збагачення його новим і новітнім змістом, гарантія збереження професіонала і особистості в умовах громадської практики, що динамічно змінюються. Прийоми, методики і в цілому досвід самоосвіти засвоюється і накопичується особистістю в процесі навчання в загальноосвітній школі, розвивається і систематизується в умовах вищої. Самоосвіта особистості – це система оновлення, розширення і поглиблення раніше отриманих знань, а також вдосконалення практичних навичок, умінь їх отримання і осмислення в цілях досягнення високого рівня інформованості, професійної майстерності і загальної культури.

Таким чином, в інформаційному суспільстві на основі комп'ютерної технології народжується принципово нова й ефективна форма самоосвіти – Інтернет-самоосвіта, яка дозволяє людині реалізувати весь свій потенціал і перетворити власну пізнавальну діяльність в інноваційний творчий процес.

Важливо не просто підготувати себе до певної професії чи виду праці, передбачити можливості адаптації до ймовірних нововведень, але необхідно постійно спостерігати за змінами професійної діяльності, більш того, розвивати здатність передбачати намічувані модифікації й самому прагнути до перетворень, що відповідають свідомо поставленим цілям самовдосконалення. Саме цьому й сприяє самоосвіта, що розглядається не

тільки як підготовка людини до певної сфери, галузі праці й конкретної роботи, але і як умова підйому її загальної культури.

Отже, в інформаційному суспільстві здатність до самоосвіти стає обов'язковою якістю кожного випускника, а її формування – головним завданням держави, навчального закладу і кожного учня.

МЕЖКУЛЬТУРНАЯ КОММУНИКАЦИЯ НА ПРИМЕРЕ РАССКАЗА У. С. МОЭМА «НЕПОКОРЕННАЯ»

Сокол Инна

*Научный руководитель Устинова Т.А., канд. филол. наук, доцент
Днепропетровский национальный университет железнодорожного
транспорта им. академика В.Лазаряна*

Произведение написано Моэмом в 1944 году, в военный период, и имеет следующее содержание: после оккупации Франции германскими войсками немецкий солдат по имени Ганс со своим товарищем врывается в один из домов и бесчестит француженку по имени Аннет. Через некоторое время немец возвращается и узнает, что девушка в положении, после чего он всеми силами пытается искупить свою вину и наладить контакт как с матерью своего будущего ребенка, так и с ее семьей.

Рассмотрим понятие межкультурной коммуникации на примере отношений между героями данного рассказа, а именно, немецкими солдатами и французским народом во времена немецкой оккупации Франции.

Основными формами межкультурной коммуникации является прямая и косвенная коммуникация.

При прямой коммуникации информация адресована отправителем непосредственно получателю и может осуществляться как в устной форме, так и в письменной. Моэм в «Непокоренной» описывает достаточно сносные способы общения, подразумевающие обращение немцев к французам на французском языке, в попытке наладить отношения с местным населением. Французы в свою очередь не блистали знанием немецкого наречия. В стране существовало разделение людей на тех, кто поддерживает немецкое движение и оппозиционеров, одни из которых попадали в концлагерь в силу своей безудержной патриотической натуры (как и произошло с Пьером – женихом Аннет), другие старались не раскрывать своего негативного отношения, опасаясь за свою жизнь и свободу.

В косвенной коммуникации, которая носит преимущественно односторонний характер, информационными источниками являются произведения литературы и искусства, сообщения радио, публикации в газетах и журналах и т.д. В произведении посредством пропаганды через газеты доносились слухи о величии немецкой армии, о слабости западных войск, о том, что Англия скоро падёт и т.д. Все это писалось самими французами, что указывало на их подчинение и содействие немецкому

режиму. Многие обыватели и впрямь вдохновлялись подобными статьями, как например старик Перье – отец Аннет.

В межкультурной коммуникации принято выделять внутренний и внешний контекст коммуникации.

К внутреннему контексту можно отнести настрой, с которым коммуникант вступает в общение и который составляет психологическую атмосферу коммуникации. Немцы могли вести себя безапелляционно и бестактно, считая себя победителями, которые «по праву сильного» могут требовать всего, чего им вздумается, у побежденных французов. На что французы вынуждены были повиноваться в большинстве своем, ибо в противном случае неукротимые арийцы могли добиться своего посредством грубой силы. Ярким примером является безудержное желание Ганса овладеть фермерской дочкой, Аннет, что является показательным фактом того времени, так как подобные случаи были весьма распространены по всей Франции. В истории, как и в данном произведении, не раз встречались случаи когда после подобных надругательств немцы, тем не менее, были готовы вступить в законный брак с француженками, при этом обеспечивая их всем необходимым для жизни.

Внешний контекст коммуникации составляют время, сфера и условия общения. Для межкультурной коммуникации важным обстоятельством является место проведения коммуникации, определяющее фон коммуникативного процесса. Немцы хоть и чувствовали себя на завоеванной земле хозяевами, тем не менее, не обладали достаточным знанием французского языка, что могло быть препятствием в налаживании контакта между этими разными культурами.

«He could not bring himself to say it in French, so he said it in German. He knew she understood it.

«Ich liebe dich».

«What does he say?» asked Madame Perier.

«He says he loves me».

(И здесь мы видим, как автор обыгрывает тот факт, что герои говорят на разных языках. При том, что язык оригинала английский, читатель понимает, что все диалоги происходят на французском, за исключением некоторых немецких фраз, которые время от времени проскакивают из уст Ганса.)

Французские люди же только в единичных случаях знали немецкий язык, как например главная героиня – Аннет, будучи школьной учительницей. Однако, в силу своей патриотичности, она оставалась верна родному языку.

«When the woman saw what he was going to do she gave a shriek and sprang forwards.

«Non, non,» she cried.»

Одной из форм проявления межкультурной коммуникации на микроуровне является коммуникация среди социальных классов и групп. Она основывается на различиях между социальными группами и классами того или иного общества. Различия между людьми возникают в результате их происхождения, образования, профессии, социального статуса и т.д. В произведении можно проследить различие интересов у Аннет и ее родителей. С точки зрения мировоззрения и профессиональных задатков у Аннет была тяга давать знания детям, в то время как ее родители были обыкновенными фермерами, желающими работать на своей земле. И в силу того, что Ганс имел за плечами образование в сельскохозяйственном училище, то ему было несложно найти общий язык с родителями француженки. А вот Пьер был ближе по духу учительнице, так как сам был учителем, но родители эти отношения не особо жаловали. Вот такое разделение – сильные трудолюбивые люди на одной стороне, и люди умственной силы на другой.

Подытожив все вышесказанное, можно сделать вывод, что межкультурная коммуникация представляет собой не только обычный диалог между представителями двух национальностей, но и имеет различные формы и сложную многоуровневую структуру. И в этом случае следует отдать должное автору анализируемого рассказа, великому В. С. Моэму за его мастерство учитывать все тонкости человеческих отношений и выгодно и легко преподносить их читателю на страницах своих литературных шедевров.

CROSS-CULTURAL PERSPECTIVES

M. Soromlya, A. Smetanenko, K.M. Pererva

*Dnipropetrovsk National University of Railway Transport named after
academician V. Lazarian*

Cross-cultural communication has become strategically important to companies due to the growth of global business, technology, and the Internet. Understanding cross-cultural communication is important for any company that has a diverse workforce or plans on conducting global business. This type of communication involves an understanding of how people from different cultures speak, communicate, and perceive the world around them.

Cross-cultural communication in an organization deals with identifying different business customs, beliefs and communication strategies. Language differences, high-context vs. low-context cultures, nonverbal differences, and power distance are major factors that can affect cross-cultural communication.

The concept of high-one and low-context culture relates to how an employee's thoughts, opinions, feelings, and upbringing affect how they act within a given culture. North America and Western Europe are generally considered to have low-context cultures. This means that businesses in these places have direct, individualistic employees who tend to base decisions on facts. This type of business person wants specifics noted in contracts and may have issues with trust.

High-context cultures are the opposite in that trust is the most important part of business dealings. There are areas in the Middle East, Asia and Africa that can be considered high context. Organizations that have high-context cultures are collectivist and focus on interpersonal relationships. Individuals from high-context cultures might be interested in getting to know the person they are conducting business with in order to get a gut feeling on decision making. They may also be more concerned about business teams and group success rather than individual achievement.

Gestures and eye contact are two areas of nonverbal communication that are utilized differently across cultures. Companies must train employees in the correct way to handle nonverbal communication not to offend other cultures. In the U.S., eye contact is a good thing and is seen as a reflection of honesty and straightforwardness. However, in some Asian and Middle Eastern cultures, prolonged eye contact can be seen as rude or aggressive in many situations. Women may need to avoid it altogether because lingering eye contact can be viewed as a sign of sexual interest.

In order to be better suited to international needs and the progress of world science, technology and education we need to know English. It has become the dominant language in the sciences and the working language or bridge language for international collaboration of our time. Learning English as a foreign language has a variety of benefits. Many people focus on learning English to help them in business or professional situations. However, here are some «fun» places where your new English speaking practice can be utilized.

You will be able to access books that are written by the original American writers. In this way, you can enjoy the beauty of their works in its original format, without losing any information or context in translation.

Many of the most popular magazines across the world are written in English, such as Time, Cosmopolitan, The Economist, and many other. Learning English will enable you to watch English language movies, and you can hear the original soundtrack not being altered by subtitles or vocal translations.

Good English skills give you the possibility of travelling around the world. If you are lost in a foreign city, you may be able to ask for directions in English in case you do not have the traveling guide with you.

You can say that one can get a certain satisfaction while learning a foreign language, and if that language is widely used across the globe it is even better. You can feel the degree of satisfaction whenever you watch an English movie, whenever you listen to an English song and when you complete a book of Shakespeare's sonnets.

Right now I am a student, but I understand, that knowledge of English will make me bilingual and more employable in every country in the world. Nowadays in the competitive job market it is necessary to speak English.

The development of the railways is directly related to international transportation. The transport system plays an important role in the development of

the economy and the country's international relations. This creates the conditions for economic growth, increases the competitiveness of the national economy and people's living standards. So if you learn English you will have a better chance of getting a well-paid job.

The conference could not come at a better time. As we build stronger international links the role of the English language has never been more important. Its importance in the global marketplace nowadays therefore cannot be understated. In the age of globalization, the number of international projects is increasing, and cross cultural communication and collaboration is on the rise.

РОЗВИТОК ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ: КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД

Струкова І.Г., студентка 5-го курсу групи М-ЮД-621

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Розвиток сучасного громадянського суспільства в Україні спонукає систему освіти до удосконалення підходів у професійній підготовці молоді. Ці підходи мають бути спрямовані на підвищення культурного рівня фахівців, які повинні мати стійкі моральні переконання, вміння творчо освоювати навколишню дійсність за встановленими соціальними нормами, зокрема гуманізму й духовності.

Високий рівень якості фахової підготовки юристів є основним завданням сьогодення, адже від професіоналізму юридичних кадрів залежить успішне вирішення актуальних проблем інтеграції та державотворчого процесу.

Важливий етап у розвитку комунікативної культури передбачає формування в кожного фахівця певних якостей і стратегій поведінки, які сприятимуть досягненню цілей у спілкуванні з іншими людьми: скласти позитивне враження про себе, продуктивно спілкуватися, орієнтуватися на успіх у професійній діяльності, прагнути до самореалізації в суспільних відносинах, адаптуватися до нових стосунків у колективі.

У контексті соціального життя культура поведінки розкривається як вміння знаходити правильний тон у спілкуванні з оточуючими, дотримання таким чином основних вимог і правил людського співжиття.

Культура поведінки студента-юриста розуміється як складне та інтегроване особистісне утворення, яке забезпечує готовність майбутнього фахівця до ефективного виконання своїх обов'язків у суспільстві та сприяє дотриманню основних вимог і правил професійної етики, вміння знаходити правильний тон у спілкуванні з громадянами та колегами.

Сучасний працівник юридичної сфери для якісного виконання своїх обов'язків має володіти низкою особистісних і професійних якостей. Зокрема *професійно-моральними* необхідними якостями, які визначають здатність юриста до роботи, є комплекс особисто значущих рис характеру, що відповідають посадовим вимогам: уміння встановлювати контакти з людьми,

спілкуватися з представниками різних верств населення, мужність, стриманість, чесність, добросовісність, сумлінність, ввічливість, врівноваженість, доброзичливість, принциповість, витримка.

Спеціальні професійні якості відображають володіння спеціальними знаннями, уміннями й навичками, а також певні особистісні якості, необхідні працівнику для успішної праці. До тенденцій, які характеризують взаємовідносини між керівниками, працівниками, фахівцями юридичної сфери дослідники відносять бажання і здібності виступати як в службовий, так і позаслужбовий час від імені держави і суспільства; створення здорового морально-психологічного клімату в колективі, запобігання конфліктам між працівниками. Упровадження таких тенденцій у професійній праці правоохоронців не можливе без належного рівня комунікативної культури.

Тому вважається, що наукове осмислення комунікативної культури як складової особистості юриста має важливе значення для діяльності працівника зазначеної професії. Комунікативна культура сучасного спеціаліста юридичного профілю відіграє провідну роль у його професійній діяльності. Для юриста важливо володіти особистісними якостями, які були б дієвими та водночас пов'язаними з комунікативною культурою професіонала в умовах юридичної практики. Дослідження змісту конкретних професійних умінь та володіння особистісними якостями майбутніх юристів у галузі права, зокрема, уміння взаємодіяти, відіграють важливе значення у вирішенні професійних завдань.

ГЕНДЕР І МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Черненко Оксана

*Дніпропетровський національний університет залізничного
транспорту імені ак. Лазаряна*

Дослідники гендеру останніх років стверджують, що гендер – реальність, опосередкована знаками, символами, ритуалами, актами комунікації. Неминуче переплетення культурних, соціальних, етнографічних аспектів робить гендер надзвичайно захоплюючим предметом аналізу. Відомо, що мужність і жіночність розглядаються не як природний фактор, а як культурний концепт.

С.С. Бабаян наголошує що ,кожне суспільство виробляє і закріплює в колективному суспільній свідомості статево-рольові моделі поведінки, що вкорінюються в процесі соціалізації особистості. Дуже важко виокремити з загального культурного контексту інформацію про те, де, ким, коли і як формуються еталони для даного суспільства про поняття мужності і жіночності.

Очевидно одне: гендерні стереотипи є наслідком усього попереднього етнокультурного досвіду даного суспільства і насаджуються через трансляцію потоку соціальної інформації в діапазоні безперервних актів «повідомлення» і «розуміння», тобто через систему комунікації.

Загальновідомо, що майже у всіх культурах заохочується монополія жінки на відтворення роду, виховання, турботу і опіку, зовнішню привабливість, націленість на приватну сферу сім'ї та чоловіча монополія на встановлення порядку, націленість на соціально значущі сфери, пов'язані з керівництвом, розподілом ресурсів, владою.

Не можна не погодитись з дослідницею гендеру С.С. Бабаян, що культура починається тоді, коли з'являється здатність людини до символізації, коли наявність знака уможливорює не тільки передачу інформації, а й її інтерпретацію. Так, «з гущавини століть ми виловлюємо гендерно зазначені знаки і символи, які транслуються через покоління і стають гендерним сертифікатом, що визначає ідеали мужності і жіночності за принципом «тут і зараз». У світі немає вічного мужності і жіночності. Ці мінливі категорії мають відмінні риси в різних культурах. Гендерні нормативи локально і культурно обумовлені і залежать від етнічних, культурних, соціальних, релігійних та історичних чинників.»

Як вказує дослідниця, у зарубіжній лінгвістиці сформулювався самостійний напрям, який розглядає, з одного боку, зафіксовані в мові стереотипи мужності і жіночності, гендерну асиметрію, з іншого – особливості мовної поведінки чоловіків і жінок. Звернення до гендерної проблематики спостерігалось в лінгвістиці ще в античну епоху. Особливим стимулом для подібних досліджень стала поява в XVII столітті «екзотичних» мов, які мали жіночі та чоловічі «підмови».

В кінці 60-70-х років проблематика зазнала нового потужного імпульсу з боку феміністської лінгвістики, головною метою якої було критика чоловічого домінування в мовній картині світу. Було доведено андроцентричність мов. Дослідниця наводить такі приклади:

Іменники жіночого роду в основному є похідними від чоловічих, причому дуже часто жіночі кореляти є не просто нейтральною лінгвістичною опозицією. Часто вони отримують семантичне зміщення: секретар – секретарка, машиніст – друкарка, ректор – ректорша (дружина ректора), а іноді знаходять іронічний флер: директриса, професорша. Назви багатьох професій не мають корелята в жіночому роді: капітан, командир, теоретик і т. д. Як відомо, у багатьох мовах ототожнюється поняття «людина» і «чоловік» і позначається одним словом (man в англійській, homme у французькій, чоловік – в українській). У мовах, що мають граматичний рід, чоловічий рід займає більший мовний простір і може позначати осіб різної статі. Вчителі середньої школи (і жінки, і чоловіки), учні встали (і дівчатка, і хлопчики).

Категорія істот-неістот також має андроцентричний вплив. Узгодження, що позначають істот відбувається переважно за формою чоловічого роду, а не за реальним родом. Хто прийшов? (Навіть якщо прийшла жінка).

Відомо, що фольклор і пареміологія будь-якої мови є дзеркалом гендерної культури даного народу і «виконують роль активних агентів соціалізації». В українській мові збереглися сотні образних висловів, в яких відображено багатовікові спостереження народу, його життєва філософія, досвід. Як підкреслюється, в прислів'ях та приказках відображається в основному чоловіча картина світу і чоловіча влада домінування в ньому: «Жінка не скло (можна побити)», «Вибирай корову по рогам, а наречену по родам (батькам)». Виражається також неповна належність жінки до категорії «людина»: «Кобила не кінь, баба не людина». Або: «Куриця не птиця, баба не людина».

Отже, проблеми визначення та розподілу гендерних ролей, обґрунтування принципів комунікативної взаємодії статей мають велике значення, як для організації суспільства, так і комунікації людей.

PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE DESIGNATION OF MONEY IN ENGLISH AND UKRAINIAN LANGUAGES AS A PROBLEM OF CULTURAL LINGUISTICS

Khomiakova Olena Volodymyrivna

Scientific adviser Doctor of Philology, professor Panchenko Olena Ivanivna

Oles Honchar Dnipropetrovsk National University

The relevance of this issue is that phraseological units with the designation of money represent a large part of lexicon and they are common in colloquial lexicon. The aim of our research is the analysis of linguo cultural and semantic differences between Ukrainian and English phraseology with the component "money". The object of research is phraseological units with designation of money in English. The subject of research is linguo cultural and semantic differences among phraseological units in the translation.

The cultural component of money is extremely important, as money dominates in society, everybody wants to take control of them. We set as the purpose to compare the attitude to money of Ukrainian and British people, having investigated phraseological units with designation of money in both languages.

Culturally significant reference points recorded in proverbs sometimes are even contradictory. The attitude of the English ethnos to money is ambiguous: Money is the root of all evil (*гроші – корінь всього зла*). Money is welcome though it come in a dirty clout (*гроші бажані, навіть якщо вони загорнуті в брудну ганчірку*).

We know that money is an engine: Money is the sinews of war; that they can be the good servant, but bad master: *Money is a good servant, but a bad master*. Money is what the person wants to possess and longs if this is absent. However possession of them in a large amount can cause lack of a peace of mind, fear to lose them: *To have money is a fear, not to have it is a grief*.

It is well-known that money usually don't lie too long in a pocket: *Your money burns in your pocket; Money is round and rolls away*. Very often money is equated with life: *Your money or your life!*

In the English proverbs necessity to save money is repeatedly noted: *A penny more buys the whistle, Penny and penny laid up will be many*.

Money spent on education is paid off: *Money spent on the brain is never spent in vain*.

Waste of money is condemned. The idea of waste of money is expressed in phraseology English as follows: *Spend money like it is going out of fashion or spend money like water; make the money fly; play ducks and drakes with money; throw money down the drain; have more money than sense*.

Losing money, native speakers tend to say: *Good-bye my money; You can kiss your money good-bye; You can whistle for your money, Your money went west*.

To compare Ukrainian and English attitude to money we have selected 100 English phraseological units, have divided them into 7 semantic groups and have picked up the most successful Ukrainian equivalents.

The majority of these semantic groups show money from a negative side in both languages. Ukrainian feature of perception money is the fact that they will never replace happiness: *«Грошей багацько, а щастя мало», «Грошима почуття не купиш», «Гроші горе, а без них двоє», «Через золото сльози ллються»*.

At the same time money in the Ukrainian mentality is an easy way to achieve goals: *«Грошенята дорогу прокладають», «Гроші відмикають усі двері», «Гроші всюди хороші», «Золотий молоток і залізні двері відчиняє»*.

Money is the main indicator of welfare of the Ukrainian family: *«Як копійка ведеться, то й добре живеться», «У нас грошей – і свині не їдять»*. According to Ukrainian proverbs money talks: *«Де гроші говорять, там правда мовчить», «За гроші й кобила побіжить», «І грішник буде праведним, коли за його гроші помоляться», «І правда тоне, коли золото сплива»*.

No doubt that money is respected and highly valued in both cultures, their presence is an indicator of success and prosperity, and it is hard to earn the respect of others if a person has no money in a purse; at the same time money causes trouble to the owner, it is rather difficult to earn them and easily to lose.

Having analyzed English-Russian Phraseological Dictionary compiled by A. Kunin we have divided phraseological units with designation of money into 4 translation types.

-Equivalent: *Money has no smell – Гроші не пахнуть ;*

- Analog: *Money doesn't grow on trees – гроші на вулиці не валяються ;*

- Loan: *Your money or your life! – гаманець або життя!*

- Antonymous Translation: *Lend your money and lose your friend – Не хочеш ворога мати, не треба грошей позичати.*

СПЕЦИФІКА ЕТНОСПЕЦИФІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ У ПРОТОКОЛЬНИХ ПРОМОВАХ БАРАКА ОБАМИ

Уманець О.

*магістр Дніпропетровського національного університету
імені Олеся Гончара*

Дипломатичне красномовство досягає належного розвитку тільки у вільних державах, що проводять активну міжнародну політику. Воно потребує від оратора бездоганного володіння рідною літературною мовою, а також іноземними мовами, гарної вимови, розвиненого чуття мови, вміння підключатися до потрібних тем, ідей, думок, зацікавлено вести бесіду, потребує такту і коректності. Оратору-дипломату необхідні воля, сила, інтелект і, разом з тим, обережність та обачність.

Дипломатичне красномовство належить до особливо вишуканого виду. Це елітарний, вищий рівень мовлення. Для того, щоб досягти успіху в переговорах з представниками інших країн, треба бути гарним контактним оратором, володіти майстерністю спілкування.

Сукупність таких загальноприйнятих правил, традицій, умовностей називають дипломатичним протоколом. До змісту цього поняття входять нині практично всі сфери дипломатичної діяльності: визнання нових держав, встановлення дипломатичних відносин, відкриття місій і представництв, призначення глав дипломатичних представництв, вручення грамот, здійснення дипломатичних візитів, бесід, переговорів, скликання міжнародних нарад і конференцій, підписання конвенцій, комюніке, заяв, угод, договорів, зустрічі і проводи офіційних делегацій, реагування на святкові і трагічні події, на державну символіку країни-представника і країни перебування, дипломатичні прийоми та листування.

Основою дипломатичного протоколу є правила міжнародної ввічливості, закріплені Віденською конвенцією про дипломатичні відносини 1961 р.

Дипломатичний протокол передбачає правила реакцій, дій, вчинків, поведінки, проте основну і найбільшу частину його складають морально-етичні правила поведінки і мовний етикет у різних ситуаціях дипломатичного спілкування.

Вживання компліментів є характерною ознакою дипломатичної комунікації, яка дає можливість ораторові продемонструвати свій такт і ввічливість, зробити перший крок у спілкуванні й почати бесіду. Компліменти також розраховані на естетичне сприйняття й часто апелюють до почуття гумору партнера по спілкуванню.

Комплімент входить до класу експресивів і відноситься до неінформативних мовленнєвих дій, виражає регулятивний, індексальний і емоційно-оцінний зміст.

Вживанням компліментів супроводжується вживанням емотивних слів, виразів, наповнення того чи іншого речення емоційним забарвленням, що

зумовлює у аудиторії відповідні емоції. Таким чином, оратор може впливати на аудиторію за допомогою слів заохочення, підтримки, підбадьорення, виказує обіцянки; оратор збуджує довіру до себе та своїх слів у аудиторії, залучається їхньою підтримкою та голосом.

Важливе значення в будь-якому мовленнєвому творі мають цитати. Це або короткі думки з приводу тих чи тих явищ дійсності (афоризми), або слова відомих людей (персонажів), які повертають нас назад до ситуації мовлення, перекидаючи місток між актуальною мовленнєвою ситуацією й мовленнєвою ситуацією, під час якої було вжито ту чи іншу цитату.

Цитати можуть мати різні джерела: цитування американськими президентами своїх попередників, цитування Біблії, політичних діячів, близьких та знайомих, поетів.

За допомогою алюзії оратор посилається на певну подію в минулому, на відомий факт, відомі слова з книг або інших ораторів. В ході аналізу протокольних промов президента Сполучених Штатів Барака Обама ми виявили гумористичний характер алюзій. Більшість з них ми знайшли у виступі Обама перед журналістами на 100-денну річницю свого президентства.

У промовах Б. Обама вживання алюзій не є поширеним явищем. Найбільш широке застосування у протокольних промовах Обама показали компліменти, на другому місці – використання ним цитат.

APPRENDRE LA LANGUE FRANÇAISE

Etudiant de deuxième année: Gleb Stratiy

Responsable scientifique: maître de conférence N.I. Pustovoit

«La langue française est une noble gueuse, et elle ne souffre pas qu'on l'enrichisse malgré elle.» (Marcel Prévost)

Les langues étrangères sont une nécessité de la planète: tout le monde a besoin de les connaître. Les langues étrangères sont apprises partout. Elles jouent un grand rôle dans notre vie. «Qui connaît une langue, va à Rome», ce qui veut dire que si une personne connaît au moins une langue étrangère, elle pourra mieux réussir dans la vie, elle aura plus de chance d'avoir une belle carrière.

Le français est une langue très connue dans le monde mais les gens qui sont francophones et parle vraiment bien cette langue sont peu nombreux. Il y a plusieurs aspects qui rendent difficile l'apprentissage de la langue: en premier la prononciation. La prononciation est différente de l'écriture, il n'est pas possible de faire un lien avec l'écriture. On écrit toujours des lettres et des diphtongues qu'on ne prononce pas ou qui se prononcent différemment. Quand on dit 'Champs Élysées' par exemple, on ne prononce pas la moitié des lettres qui sont dans les mots.

L'écriture française c'est un point qui est compliqué pour les étrangers. Mais aussi pour les francophones. Les différents accents rendent très compliquée l'écriture, et peut-être la compréhension. Beaucoup d'accents, comme l'accent

circonflexe, son utilise dans l'écriture sans nécessité. Par contre les accents graves et aigus peuvent modifier la signification des mots. Tant qu'une langue est parlée, elle vit parmi nous. Le français et l'anglais sont parmi les langues les plus parlées partout et grâce à cela elles vivent parmi nous. Tant qu'une langue est parlée, on connaît son peuple.

L'orthographe française est complètement différente de la prononciation des mots. Pour quelqu'un qui est habitué de lire comment on écrit au début ça devient une horreur. La distinction entre les mots féminins et masculins n'est pas quelque chose que vous pouvez sentir. Mémoriser ou apprendre toutes ces distinctions par cœur est impossible mais très nécessaire. Nécessaire du fait que les adjectifs et les noms doivent être adaptés selon le genre d'un mot. De plus, conjuguer les verbes en écrivant est aussi très compliqué. Surtout les verbes qui sont irréguliers rendent la conjugaison difficile, parce que déterminer la fin des verbes est en même temps difficile pour les adolescents francophones. Une autre difficulté de l'écriture française est causée par le pluriel et le singulier. Parce que les verbes et les noms deviennent être adaptés en considérant cet aspect. Oublier d'ajouter un s est une grande erreur mais l'une des choses les plus naturelles du monde.

Il suffit de parcourir quelques sites sur les langues étrangères, le russe, le chinois, le japonais, etc. pour se rendre compte qu'aucune langue n'est facile.

Et c'est une idée reçue que de penser que le français est une langue beaucoup plus difficile que les autres.

Toutes les langues, quelles qu'elles soient, ont leurs règles, avec leurs difficultés.

Plus de 200 millions de personnes parlent français sur les 5 continents. La Francophonie regroupe 70 États et gouvernements. Le français est la langue étrangère la plus largement apprise après l'anglais et la neuvième langue la plus parlée dans le monde. C'est également la seule langue avec l'anglais que l'on peut apprendre dans tous les pays du monde. La France dispose du plus grand réseau d'établissements culturels à l'étranger où sont dispensés des cours de français à plus de 750 000 personnes.

«La langue c'est la carte de noblesse d'un peuple». (Vasile Alecsandri).

Parler français permet notamment de poursuivre ses études en France dans des universités réputées ou dans les grandes écoles de commerce et d'ingénieur, classées parmi les meilleurs établissements supérieurs en Europe et dans le monde. Les élèves maîtrisant le français peuvent bénéficier de bourses du gouvernement français pour suivre un troisième cycle d'études en France dans toutes les disciplines.

LES FRANCOPHONES EN FORTE PROGRESSION DANS LE MONDE

Etudiante du quatrième année: Anna Ivashchenko

Responsable scientifique: maître de conférence N.I.Pustovoi

Université nationale du transport ferroviaire

Le terme francophonie est apparu pour la première fois vers 1880, lorsqu'un géographe français, Onesime Reclus, l'utilise pour désigner l'ensemble des personnes et des pays parlant le français. On parle désormais de francophonie avec un « f » minuscule pour désigner les locuteurs de français et de Francophonie avec un « F » majuscule pour figurer le dispositif institutionnel organisant les relations entre les pays francophones.

La francophonie, ce sont tout d'abord des femmes et des hommes qui partagent une langue commune, le français. Le dernier rapport en date de l'Observatoire de la langue française, publié en 2014, estime leur nombre à 274 millions de locuteurs répartis sur les cinq continents.

Dès les premières décennies du XXe siècle, des francophones prennent conscience de l'existence d'un espace linguistique partagé, propice aux échanges et à l'enrichissement mutuel. Ils se sont constitués depuis en une multitude d'associations et regroupements dans le but de faire vivre la francophonie au jour le jour. Parmi ces organisations, on peut citer les associations professionnelles, les regroupements d'écrivains, les réseaux de libraires, d'universitaires, de journalistes, d'avocats, d'ONG et, bien sûr, de professeurs de français.

Selon l'OIF, 274 millions de personnes parlent français dans le monde. Cinquième langue la plus parlée, elle est de plus en plus concurrencée.

Selon les données mises à jour que l'Organisation internationale de la francophonie (OIF) publie aujourd'hui, le nombre de parlants français dans le monde a pourtant connu une augmentation spectaculaire, passant de 220 millions en 2010 à 274 millions cette année, soit une augmentation d'un quart. « *Le français bénéficie de la croissance démographique des pays d'Afrique subsaharienne* », note, en préface de l'étude, l'ancien président du Sénégal Abdou Diouf, secrétaire général de l'OIF. Après douze ans à cette fonction, il cédera sa place fin novembre à Dakar, à l'occasion du prochain Sommet de la francophonie. Selon l'OIF, la langue française est la cinquième la plus parlée dans le monde, derrière le mandarin, l'anglais, l'espagnol et l'arabe ou l'hindi (selon les estimations prises en compte).

Dans les pays où, selon la nomenclature de l'OIF, les habitants appartiennent à la planète « naître et vivre aussi en français », et qui représentent les trois quarts des francophones, la tendance est bonne. « *Sur ces populations, nous ne constatons aucun affaiblissement de la francophonie* », note Alexandre Wolff, responsable de l'observatoire de la langue française à l'OIF.

Les défis du français sont pourtant nombreux. Le premier est dans l'éducation, notamment dans des pays où le français est souvent une langue officielle, mais pas une langue maternelle. C'est le cas de l'Afrique, où le risque est de voir le français réservé aux élites politique, économique et culturelle. « *En l'absence d'infrastructures scolaires permettant de scolariser la majorité de la population, et de maintenir un enseignement du et en français, les générations africaines à venir ne parleront plus français* », notait Jacques Attali dans son

rapport «La francophonie et la francophilie, moteurs de croissance durable», rendu fin août à François Hollande.

Ailleurs dans le monde, le français est de plus en plus concurrencé: par le mandarin et l'anglais en Asie du Sud-Est, par les langues locales en Afrique, qui sont de plus en plus véhiculées par la radio et la télévision. Ainsi, RFI vient d'annoncer sa prochaine diffusion en mandingue, langue principalement parlée au Mali. Dans certains pays, il semble reculer de façon significative, comme en Haïti, pourtant pays de naissance de la nouvelle lauréate du prix Femina, où il a été supplanté par le créole. Même aux Etats-Unis, la situation de l'apprentissage est difficile. *«Il faut se battre, c'est une campagne constante et journalière pour continuer à avoir une place au soleil pour le français aux Etats-Unis»*, note Marie-Monique Steckel, présidente des Alliances françaises dans ce pays.

Les solutions préconisées par les uns et les autres pour développer l'apprentissage et l'usage du français vont de l'enseignement privé à la mise en place d'une stratégie globale d'apprentissage via Internet. Mais les médias, comme le montrent plusieurs initiatives récentes prises par des groupes français ont également un rôle fondamental à jouer.

COMMENT GARDER LA MOTIVATION SUR LA DUREE POUR APPRENDRE UNE LANGUE

Etudiante de quatrième année Skopenko Alina

Responsable scientifique: maître de conférence Pustovoit N. I.

L'Université Nationale du Transport Ferroviaire de Dniepropetrovsk

L'apprentissage d'une langue étrangère est un processus qui se déroule sur le long terme et qui nécessite plusieurs mois voire plusieurs années de travail. On a malheureusement vite fait de se décourager à un moment ou un autre et de jeter l'éponge. Le fait d'entretenir votre motivation n'est donc pas une simple aide, mais constitue au contraire une partie essentielle de votre projet.

1. Pourquoi apprendre cette langue plutôt qu'une autre? Votre projet doit répondre à un besoin encore insatisfait dans votre vie. Nous avons tous de bonnes raisons d'apprendre une langue étrangère, quelles sont les vôtres? Avez-vous un intérêt pour le cinéma de ce pays, pour sa musique, ou encore souhaitez-vous parler avec vos amis étrangers dans leur langue maternelle? Pour être efficaces, ces raisons doivent être aussi personnelles que possible, donc prenez le temps de réfléchir à cette question.

Acceptez d'ailleurs que ces sources de motivation évoluent avec le temps. Certaines ne vous passionneront plus autant qu'avant et d'autres prendront leur place. Gardez l'œil ouvert et soyez curieux de tout; les découvertes que vous ferez tout au long de votre apprentissage vous fourniront de nouvelles raisons d'aller de l'avant.

2. Commencer à apprendre une langue revient à insérer un élément étranger dans votre quotidien, qui peut potentiellement se révéler contraignant. Votre demi-heure d'espagnol peut donc devenir, au choix, un fardeau ou un vrai plaisir. Pour

toujours réviser avec le sourire, il vous suffit d'associer votre apprentissage à une passion, ainsi, vous n'aurez tout simplement pas l'impression de travailler. Peu à peu, l'apprentissage se transformera lui-même en passion et le simple fait d'ouvrir votre méthode vous donnera du cœur à l'ouvrage.

3. Travaillez peu, mais bien. Une demi-heure quotidienne répartie dans plusieurs moments de votre journée suffit amplement, vous pouvez pousser jusqu'à une heure si vous en avez l'envie. En revanche, ne faites pas plus, sauf peut-être le week-end: plus vos révisions représenteront un investissement en temps contraignant au quotidien, moins vous serez motivé.

4. Ne vous lancez pas dans votre projet sans l'avoir mûri au préalable. Que souhaitez-vous faire de votre langue cible? Dans quel contexte souhaitez-vous l'utiliser dans les prochains mois? Rien n'est plus motivant que d'atteindre ses buts, donc fixez-vous des objectifs qui soient à la fois motivants et réalistes, autrement dit des objectifs SMART.

5. L'être humain est sociable par nature et recherche la présence de ces pairs. Pour apprendre une langue, utilisez ce penchant à votre avantage. Au lieu de rester seul dans votre coin, allez au-devant des locuteurs de la langue.

Même si vous n'habitez pas dans une grande ville cosmopolite, Internet vous permet désormais de contacter des personnes vivant à l'autre bout du monde sans même sortir de chez vous. Pour ce faire, vous pouvez passer par des services. Vous y trouverez de nombreux étrangers désireux d'apprendre le français et de vous enseigner leur langue.

6. Trop souvent, nous nous laissons guider par nos cours et méthodes et nous nous retrouvons à apprendre une facette de la langue qui n'est pas celle dont nous avons besoin. Si vous cherchez à maîtriser le vocabulaire de base pour vous débrouiller en voyage, n'allez pas vous jeter sur les termes liés à la littérature ou aux statistiques.

7. Faites en sorte que la langue se fonde dans votre quotidien, jusqu'à devenir une seconde nature. Ainsi, vous ne la percevrez jamais comme un fardeau, mais comme un élément de votre vie dont vous ne pouvez plus vous passer. Un polyglotte, ce n'est pas simplement une personne parlant plusieurs langues: c'est quelqu'un qui vit les langues.

Si vous adoptez cet état d'esprit, vous resterez motivé en toutes circonstances, quelle que soit la langue que vous apprenez.

WAYS OF TRANSLATING GASTRONOMIC REALIA IN UKRAINIAN FOLK TALES

Репн Л. В., студентка гр. 745

*Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту
імені академіка В. Лазаряна*

Керівник – старший викладач Миронова Тетяна Юріївна

The paper presents the ways of rendering Ukrainian gastronomic realia found in translations of Ukrainian folk tales from Ukrainian into English. The

translation of realia plays an important role in intercultural communication. The term 'realia' means those culture-bound words that name objects peculiar to this or that ethnic culture. The most common *problems* that translators *face* while translating realia include lacking of a similar thing in the target culture; rendering the semantic structure of culturally-bound words (their denotative, connotative, local national and cultural senses) into the target text; conveying pragmatic meaning of realia; preserving national identity, customs and traditions of a particular culture.

The main emphasis of this paper is the problem of rendering Ukrainian realia of gastronomy (food studies) into English based on the texts of the Ukrainian folk culture translated by E. Novikov, R. Nisbet Bain and others. The value of folk tales in our society cannot be overemphasized. This very important genre of traditional literature plays a significant role in imparting educational, traditional, cultural, religious and social ideologies of the society to people. The folk tales of Ukraine are enormous resources for studying material and intellectual culture of Ukrainian people. In Ukrainian folk tales realia or culture-bound words are characterized by a location and time. There are a lot of exoticisms, national symbols, barbarisms, historicisms in Ukrainian folk tales. Such types of exoticisms as gastronomic realia arise considerable interest for translators.

The ways of rendering gastronomic realia of Ukrainian folk tales are analyzed in the paper according to the classification proposed by the Ukrainian Prof. R. Zorivchak. They are as follows:

- a) transcription or transliteration: галушки – galushkas;
- b) hyperonymic renomination or generalization: горілка – a drink;
- c) descriptive paraphrase: макух – poppy seed cake;
- d) combined renomination (a transcription combined with a descriptive paraphrase): кутя – kutya, boiled wheat with honey and ground poppy seeds);
- e) loan translation (calque): гречана каша – buckwheat porridge;
- f) assimilation or analogue: сало – lard;
- g) contextual explanation of realia: кусок сало – a piece of bacon.

In Ukrainian folk tales gastronomic realia don't lose their denotative meaning. However, their national characteristics are not always taken into consideration because one should consider the target audience that is exposed. The readers of folk tales are mostly children. Thus, some ways of translating gastronomic realia should be adapted to young readers.

Having described the ways of translating gastronomic realia in Ukrainian folk tales according to the classification proposed by Prof. R. Zorivchak, the author of the paper concludes that this topic needs to be further discussed taking into account the pragmatic aspect of translation.

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
Міжвузівської студентської науково-практичної конференції
«Міжкультурна комунікація на початку XXI століття»
(24.11.2016)

Українською, російською, англійською та французькою мовами

Друкується в авторській редакції

Комп'ютерна верстка І. А. Колієва

Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 2,62. Обл.-вид. арк. 2,68.
Тираж 35 пр. Зам. № _____.

Дніпропетровський національний університет
залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1315 від 31.03.2003
Адреса видавця та дільниці оперативної поліграфії:
вул. Лазаряна, 2, Дніпро, 49010